

EUROPEAN COMMISSION
DIRECTORATE-GENERAL
CLIMATE ACTION

Directorate B - European and International Carbon Markets

Vägledande dokument nr 2
om den harmoniserade metoden för gratis tilldelning av EU:s
utsläppsrätter efter 2020

Vägledning om bestämning av tilldelning på anläggningsnivå

Slutlig version utfärdad den 15 februari 2019

OBS Denna vägledning har direktöversatts och därmed inte anpassats efter den praxis som råder i Sverige.

Vissa hänvisningar till förordningar, direktiv och beslut saknades när vägledningen skrevs och/eller vid översättningstillfället och saknas därför i den översatta vägledningen.

Översättningen har skett under tidspress och det kan inte uteslutas att det förekommer fel i översättningen. Hör gärna av dig till Naturvårdsverket om du upptäcker fel.

Denna vägledning utgör inte kommissionens officiella ståndpunkt och är inte rättsligt bindande. Vägledningen syftar dock till att klargöra de krav som har fastställts i direktivet om EU:s system för handel med utsläppsrätter och i FAR och är viktig för att förstå dessa rättsligt bindande regler.

Innehållsförteckning

1	Räckvidden för detta vägledande dokument	3
2	Översikt över tilldelningsmetoder	5
2.1	Vilken tilldelningsmetod ska tillämpas när på anläggningsnivån?.....	5
2.2	Koldioxidläckagets effekt på tilldelningen på (del)anläggningsnivå	9
3	Dela upp anläggningar i delanläggningar.....	16
3.1	Bestämma delanläggningar med produktriktmarke	16
3.2	Bestämma delanläggningar med produktriktmarke	18
3.3	Bestämma fjärrvärmedelanläggning.....	20
3.4	Bestämma delanläggningar med bränsleriktmarke	21
3.5	Bestämma delanläggningar med processutsläpp	22
4	Bestämma tilldelning per delanläggning	25
4.1	Delanläggning med produktriktmarke	25
4.2	Delanläggning med värmeriktmarke.....	28
4.3	Fjärrvärmedelanläggning	30
4.4	Delanläggning med bränsleriktmarke	31
4.5	Delanläggning med processutsläpp	32
5	Preliminär och slutlig tilldelning per anläggning	34
5.1	Preliminär tilldelning	34
5.2	Slutlig tilldelning	34
6	Bestämma historisk verksamhetsnivå	35
6.1	Standardmetod för att bestämma historisk verksamhetsnivå	35
6.2	Bestämning av historisk verksamhetsnivå när anläggningen inte är i drift under hela referensperioden	36
7	Ytterligare exempel.....	40
7.1	Exempel 1: Anläggning utan produktriktmärken och med olika koldioxidläckagestatus.....	40
7.2	Exempel 2: Kombinerad värme och kraft (kraftvärmeenhet).....	41
7.3	Exempel 3: Komplexa exempel	43
	Bilaga A: Jämförelse med Vägledande dokument 2 från 2011.....	50

1 Räckvidden för detta vägledande dokument

Detta vägledande dokument ingår i en samling dokument som är avsedda att assistera medlemsstaterna och deras behöriga myndigheter i sin enhetliga genomföring inom unionen av metoden för tilldelning för den fjärde handelsperioden av EU:s utsläppsrätter (efter 2020), fastställda genom Kommissionens delegerade förordning 2019/331 om ”unionstäckande övergångsbestämmelser för harmoniserad gratis tilldelning av utsläppsrätter enligt artikel 10a i EU:s ETS-direktiv” (FAR). Det vägledande dokumentet 1 om allmän vägledning om metoden för tilldelning ger en översikt över den rättsliga bakgrunden för samlingen av vägledande dokument. Det förklarar hur olika vägledande dokument hänger samman och innehåller en terminologordlista som används i hela vägledningen¹.

Detta vägledande dokument behandlar den allmänna harmoniserade metoden för gratis tilldelning enligt artikel 10a, som beskrivs i Vägledande dokument 1, genom att förklara hur den tillämpade tilldelningsmetoden tillämpas på *anläggningsnivå*, inklusive effekten av bestämmelser som är utformade för att möta situationer där det finns en betydande risk för koldioxidläckage. Det beskriver de olika typerna av delanläggningar som definieras i metoden för detta ändamål, liksom metoder för att bestämma tilldelningen för varje typ av delanläggning.

Avsnitt 2 beskriver de 4 metoderna för att fastställa tilldelningen på anläggningsnivån och effekten av en anläggnings koldioxidläckage. Därefter förklarar avsnitt 3 hur anläggningar kan delas upp i delanläggningar, och avsnitt 4.1 till 4.5 ger närmare information om varje metod med enkla exempel. De slutliga stegen i tilldelningen förklaras sedan i avsnitt 5. Avsnitt 6 fokuserar på bestämningen av historiska verksamhetsnivåer. Ytterligare exempel på hur tilldelningen bestäms på anläggningsnivån ges i avsnitt 7. En översikt över de viktigaste ändringarna i detta vägledande dokument, jämfört med versionen från 2011 som togs fram för fas 3, ingår i bilaga A.

Observera att detta vägledande dokument inte specificerar några sektorsspecifika aspekter av metoden eller särskilda bestämmelser för t.ex. restgaser eller sektorsövergripande värmeflöden. För mer information om dessa aspekter, se andra vägledande dokument som beskrivs i avsnitt 1.2 i Vägledande dokument 1.

Hänvisningar till artiklar i detta dokument gäller det reviderade ETS-direktivet och FAR.

Kommentar om kvarstående frågor i denna version av det vägledande dokumentet

Eftersom alla beslut om tilldelningsmetoden ännu inte har fattats, har vissa element i detta vägledande dokument fortfarande inte definierats. Detta gäller särskilt för genomförandetakten, som fortfarande inte är antagen, om de detaljerade reglerna om förändringar av tilldelningen av gratis utsläppsrätter, uppdateringen av värdena för riktmärkena och den nya förteckningen över koldioxidläckage. Det kan också gälla för

¹ Alla vägledande dokument är tillgängliga på: https://ec.europa.eu/clima/policies/ets/allowances_en#tab-0-1

hänvisningar till den ofullständiga lagstiftningen eller medföljande vägledande dokument som ännu inte är framtagna eller färdigställda.

2 Översikt över tilldelningsmetoder

Detta avsnitt förklarar de olika metoderna för att beräkna tilldelningen på delanläggningsnivå för olika typer av anläggningar och de villkor som gäller för att de ska tillämpas (avsnitt 2.1). Därefter förklarar avsnitt 2.2 hur en anläggnings koldioxidläckage kan påverka dess tilldelning.

2.1 Vilken tilldelningsmetod ska tillämpas när på anläggningsnivån?

Den gratis tilldelningen av utsläppsrätter bygger i möjligaste mån på gemenskapstäckande produktriktmärken. Produktriktmärken kan dock inte definieras i alla fall, t.ex. pga. alltför skiftande eller föränderlig produktblandning. I dessa fall används så kallade fall-back-metoder som bygger på värmeriktmärket, bränsleriktmärket eller processutsläpp.

I allmänhet bestäms tilldelningen till enskilda anläggningar enligt följande steg, som behandlas mer i detalj i *Vägledande dokument 1 om allmänna tilldelningsmetoder*:

- Anläggningen delas upp i delanläggningar, som de olika typerna av riktmärken gäller för, och beroende på om produkterna bedöms löpa en betydande risk för koldioxidläckage
- Tilldelningen på delanläggningsnivå bestäms genom att multiplicera delanläggningens historiska verksamhetsnivå (HAL) med det tillämpliga värdet för riktmärket och de relevanta korrigeringsfaktorerna, inklusive exponeringsfaktorn för koldioxidläckage (CLEF)
- Respektive tilldelningar för delanläggningar summeras till anläggningsnivån. Denna summa benämns "preliminär gratis tilldelning". För att erhålla den slutliga tilldelningen kan en sektorsövergripande korrigeringsfaktor (CSCF) tillämpas om summan för den preliminära gratis tilldelningen överstiger mängden tillgängliga gratis utsläppsrätter. För elproducenter som är berättigade till gratis tilldelning, som t.ex. högeffektiva kraftvärmeverk och fjärrvärme, tillämpas den linjära minskningsfaktorn under de år CSCF inte tillämpas.

Fyra metoder används för att beräkna tilldelningen av gratis utsläppsrätter till olika delanläggningar. Metoderna har följande strikta tillämpningsordning, enligt artikel 10(2) i FAR:

- Metoden för produktriktmärke
- Metoden för värmeriktmärke
- Metoden för bränsleriktmärke
- Metoden för processutsläpp

Tabell 1 ger en översikt över de villkor som gäller för varje metod.

Observera att metoden för värmeriktmärke, som nämns ovan, tillämpas på 2 olika typer av delanläggningar: delanläggningen med värmeriktmärke och den nyligen introducerade (i fas

4) fjärrvärmedelanläggningen. Se textrutan för en förklaring av koncept och definitioner som rör fjärrvärme i fas 4 samt de olika avsnitten i avsnitt 3 och 4 nedan.

Fjärrvärmekoncept i fas 4

Det hänvisas till fjärrvärme på olika sätt i samband med EU ETS och dess regel för gratis tilldelning i fas 4. En åtskillnad kan göras mellan:

- Fjärrvärme som en **verksamhet**, definierad i artikel 2(4) i FAR som:
”distribution av mätbar värme för uppvärmning eller kylning av rum eller produktion av tappvarmvatten, via ett nät, till byggnader eller anläggningar som inte omfattas av EU:s utsläppshandelssystem, med undantag av mätbar värme som används vid tillverkning av produkter och därmed sammanhängande verksamhet eller produktion av elektricitet.”
- En **fjärrvärmeanläggning**, anläggningen som producerar värme för fjärrvärme och som kan vara en ETS-anläggning eller en icke-ETS-anläggning, beroende på typen och kapaciteten för den använda anläggningen;
- En **fjärrvärmedistributör**, distribuerar värmen genom ett fjärrvärmenät som antingen kan produceras av distributören själv eller köpas av tredje parter;
- Ett **fjärrvärmenät**, nätverket av rör och utrustning som används för att distribuera värmen för att användas som fjärrvärme;
- En **delanläggning** med fjärrvärme, en delanläggning som definieras i en ETS-anläggning för att bestämma tilldelningen till anläggningen relaterad till mätbar värme som exporteras i syfte att användas som fjärrvärme, enligt definitionen i artikel 2.5 i FAR;
- **I syfte att användas** som fjärrvärme, för att särskilja exporterad värme som är berättigande till gratis tilldelning (”mätbar värme som exporteras i syfte att användas som fjärrvärme”) från exporterad värme som inte är berättigad till denna tilldelning (för andra ändamål som elproduktion).

Tabell 1: Förhållanden där de fyra metoderna tillämpas

Metod	Värde	Villkor
Produkt-riktmärke	Se förteckningen i BMU ² för slutliga värden	Ett produktriktmärke är tillgängligt i bilaga I till FAR. Produkter uppfyller de detaljerade kriterier som anges i bilaga I till FAR, så som förklaras närmare i Vägledande dokument nr 9.
Värmeriktmärke ³	XX Utsläppsrätter/TJ för mätbar nettovärme	<p>För delanläggningar med värmeriktmärke: Värmen ska uppfylla alla sex nedanstående villkor för att omfattas av en delanläggning med värmeriktmärke (artikel 2(3)):</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Värmen är mätbar (eftersom den transporteras genom identifierbara rör eller kanaler med hjälp av ett överföringsmedium, en värmemätare⁴ är monterad eller kan monteras) (artikel 2(7–8)) 2. Värmen används för ett ändamål (tillverkning av produkter, mekanisk energi, uppvärmning, kylning) 3. Värmen används inte för elproduktion 4. Värmen produceras inte inom gränserna för ett produktriktmärke för salpetersyra (artikel 16.5) 5. Värmen förbrukas inte inom systemgränserna för ett produktriktmärke 6. Värmen: <ul style="list-style-type: none"> ▪ förbrukas inom ETS-anläggningens gränser och produceras av en ETS-anläggning <p>ELLER</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ produceras inom ETS-anläggningens gränser och förbrukas av en icke-ETS-anläggning eller annan enhet för annat ändamål än: <ul style="list-style-type: none"> ○ elproduktion ○ fjärrvärme <p>För fjärrvärmedelanläggningar: Värmen ska uppfylla villkoren 1–4 ovan, produceras av en ETS-anläggning OCH måste exporteras för att användas som fjärrvärme (artikel 2(5)). <i>Värme som produceras utanför EU:s utsläppshandelssystem är inte berättigad till gratis tilldelning.</i> <i>Mer information om gränsöverskridande värmefflöden finns i Vägledande dokument 6.</i></p>
Bränsleriktmärke	XX Utsläppsrätter/TJ av använt bränsle	<p>Insatsbränslet⁵ ska uppfylla alla fyra nedanstående villkor för att omfattas av en delanläggning med bränsleriktmärke (artikel 2.6):</p> <ul style="list-style-type: none"> - Bränslet förbrukas inte inom systemgränserna för en delanläggning med produkt- eller värmeriktmärke - Bränslet förbrukas inte för elproduktion - Bränslet facklas inte, förutom vid säkerhetsfackling. - Bränslet förbränns för: <ul style="list-style-type: none"> ▪ direkt produktion av värme eller kyla, utan värmeöverföringsmedium (värmen kan inte mätas) <p>ELLER</p>

² Lägga till hyperlänk.

³ Inklusivt om det tillämpas för fjärrvärmedelanläggningar, se avsnitt 3.3 för mer information.

⁴ För mer information, se Vägledande dokument 5 om övervakning och rapportering.

⁵ I detta fall inkluderar "bränsle" – i tillämpliga fall – den del av restgaser som tillskrivs förbrukningen av restgasen, om den är utanför en delanläggning med produktriktmärke. För mer information, se Vägledande dokument nr 8 om restgaser och delanläggning med processutsläpp.

Metod	Värde	Villkor
Metod för processutsläpp	0,97 utsläppsrätt er/t av processutslä pp	<ul style="list-style-type: none"> ▪ produktion av mekanisk energi som inte används för elproduktion ELLER ▪ produktion av produkter <p>Processutsläppen ska uppfylla båda nedanstående villkor för att omfattas av en delanläggning med processutsläppsriktmärke (artikel 2(10)):</p> <ul style="list-style-type: none"> - Utsläppen omfattas inte av ett produktriktämärke eller någon annan fall-back-metod - De utsläpp som betraktas som "processutsläpp" är en av följande: <ul style="list-style-type: none"> ▪ utsläpp av andra växthusgaser än koldioxid, som anges i bilaga I till direktiv 2003/87/EG, som sker utanför systemgränserna för ett produktriktämärke, som anges i bilaga I till FAR ▪ Koldioxidutsläpp som en följd av en av de processer som anges nedan; endast koldioxid som en direkt och omedelbar följd av produktionsprocessen eller kemiska reaktionen kan komma ifråga. Koldioxid från oxidation av koloxid eller annat ofullständigt oxiderat kol omfattas inte, oavsett om oxideringen sker i samma tekniska enhet eller i en separat enhet. Exempel: Koldioxid från oxidationen av koloxid i en öppen ugn kan inte betraktas som processutsläpp enligt denna kategori (men kan tillhöra den tredje kategorin om kriterierna uppfylls – se <i>Vägledande dokument nr 8 om restgaser och delanläggning med processutsläpp för ytterligare vägledning om förbränning av restgaser i en öppen ugn</i>). ▪ Utsläpp som härrör från förbränning av restgaser i syfte att producera mätbar värme, icke mätbar värme eller el MINUS motsvarande utsläpp från förbränning av en mängd naturgas med samma energiinnehåll som dessa gaser, med hänsyn till skillnader i energiomvandlingseffektiviteten (se <i>Vägledande dokument nr 8 om restgaser och delanläggning med processutsläpp för mer information om definitionen av restgaser och den motsvarande tilldelningen</i>). <p>Relevanta processer (förutsatt att de i första hand används för ett annat ändamål än värmegenerering):</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Kemisk, elektrolytisk eller pyrometallurgisk reduktion av metallföreningar i metallmalmer, koncentrat och sekundärmaterial ○ Avskiljning av orenheter från metaller och metallföreningar ○ Sönderfall av karbonater, utom sådana som används för rökgastvätt ○ Kemiska synteser där det kolhaltiga materialet ingår i reaktionen ○ Användning av kol som innehåller tillsatser eller råmaterial ○ Kemisk eller elektrolytisk reduktion av oxider av halvmetaller eller icke-metaller såsom kiseloxider och fosfater

Observera att frågan om hur man handskas med värmeåtervinning från olika typer av delanläggningar behandlas i avsnitt 3.4.

2.2 Koldioxidläckagets effekt på tilldelningen på (del)anläggningsnivå

Sektorer eller delsektorer som löper en betydande risk för koldioxidläckage är de som kan lida av en väsentlig konkurrensnackdel gentemot konkurrenter som är placerade utanför EU och som inte har liknande utsläpps begränsningar. Kommissionens delegerade akt som fastställer en förteckning över sektorer och delsektorer som löper en betydande risk för koldioxidläckage antogs den 15 februari 2019 och bygger på de kriterier som fastställts i artikel 10b i EU ETS-direktivet⁶. Den identifierar 63 (del)sektorer som löper en betydande risk för koldioxidläckage. Den överenskomna förteckningen kommer att gälla i 10 år, dvs. den kommer inte att uppdateras under den fjärde fasen av EU:s system för handel med utsläppsrätter och omnämns i detta dokument som "förteckningen över koldioxidläckage" (eller CLL). Sektorer och delsektorer som är upptagna i förteckningen omnämns även här som (del)sektorer "med koldioxidläckage" (eller KL), medan (del)sektorer som inte ingår i förteckningen omnämns som (del)sektorer "utan koldioxidläckage".

NACE- och PRODCOM-koder

I princip bygger bedömningen av om (del)sektorer är berättigade att tas upp i förteckningen på deras NACE-klassificeringskoder, även det för ett flertal delsektorer bygger på de mer uppdelade PRODCOM-klassificeringskoderna.

NACE-koderna är fyrsiffriga koder som används för att klassificera vilken sektor en anläggning hör till, utifrån den bedrivna verksamheten. Koderna är hämtade från näringsgrensindelningen i Europeiska gemenskapen. PRODCOM-koden är en 8-siffrig kod och hänvisar till undersökningen "PRODuCts of the European COMmunity". Det är en undersökning av tillverkade produkter som styrs av EU-förordningen (3924/91). Produktdefinitionerna är standardiserade över hela EU för att skapa jämförbarhet mellan medlemsstaternas uppgifter och skapandet av europeiska totalsummor på produktnivå. Det finns ett direkt förhållande mellan NACE- och PRODCOM-koderna och de första 4 siffrorna i PRODCOM-koden stämmer överens med de 4 siffrorna i NACE-koden.

Anläggningar i (del)sektorer i CLL får upp till 100 % av utsläppsrätterna kostnadsfritt på riktmärkesnivå. Anläggningar som inte är upptagna i förteckningen får endast 30 % av sina utsläppsrätter gratis på riktmärkesnivå, och denna andel minskar efter 2026 till 0 % 2030. Ett undantag görs för fjärrvärmedelanläggningar, där andelen utsläppsrätter som erhålls gratis ligger kvar på 30 % även efter 2026. Dessa andelar uttrycks i den så kallade exponeringsfaktorn för koldioxidläckage (CLEF), som är 1 för sektorer som löper risk för koldioxidläckage och 0,300 i början av fas 4 för sektorer som inte löper risk för koldioxidläckage. Tabell 2 visar utvecklingen av dessa CLEF-värden över tiden för olika kategorier.

⁶ https://ec.europa.eu/clima/policies/ets/allowances/leakage_en#tab-0-1

Tabell 2. Översikt över exponeringsfaktorn för koldioxidläckage (CLEF) för (del)sektorer som löper risk för koldioxidläckage (KL), (del)sektorer som inte löper risk för koldioxidläckage (icke-KL) och fjärrvärmedelanläggningar⁷

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030
CLEF för (del)sektorer med KL	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
CLEF för (del)sektorer utan KL	0,300	0,300	0,300	0,300	0,300	0,300	0,225	0,150	0,075	0
CLEF för fjärrvärmedelanläggningar	0,300	0,300	0,300	0,300	0,300	0,300	0,300	0,300	0,300	0,300

Den preliminära gratis tilldelningen bestäms genom att multiplicera värdet för riktmärket med den historiska verksamhetsnivån och den gällande CLEF-faktorn. Eftersom riktmärken kan tillämpas för delanläggningar, tillämpas även CLEF på delanläggningsnivå. De allmänna ekvationerna för beräkningen av det preliminära beloppet som krävs för beräkningen av CSCF är följande:

$$F_{i,k} = BM_i \times HAL_i \times CLEF_{i,k}$$

Där:

$F_{i,k}$	Årlig preliminär tilldelning till delanläggningen i under året k (utsläppsrätter per år);
BM_i	Tillämpligt riktmärkesvärde (utsläppsrätter per verksamhetsenhet ⁸)
HAL_i	Delanläggningens historiska verksamhetsnivå (verksamhetsenhet per år)
$CLEF_{i,k}$	Gällande exponeringsfaktor för koldioxidläckage (ingen enhet)

Den slutliga gratis tilldelningen bestäms efter beräkningen av CSCF (i förekommande fall) på anläggningsnivån, så som beskrivs i avsnitt 5.1.

För delanläggningar med produktriktmarke

När mängden utsläppsrätter beräknas för produkter med riktmarke, används förteckningen över koldioxidläckage för att bestämma den tillämpliga CLEF. Om produkten, som produceras av delanläggningen med produktriktmarke, är upptagen i förteckningen (dvs. dess NACE- eller PRODCOM-kod är i förteckningen) används CLEF = 1. I annat fall framgår minskningsfaktorn

⁷ Föremål för en översyn enligt artikel 30 i direktivet för minskningen av CLEF efter 2026 när det inte finns en betydande risk för koldioxidläckage och för (del)sektorer utan KL och för fjärrvärme.

⁸ Ton av produkten (eller CWT) för delanläggningar med produktriktmarke, GJ av värme för delanläggningar med värmeriktmarke (och för fjärrvärme), GJ av bränsle för delanläggningar med bränsleriktmarke eller ton av CO₂ för delanläggningar med processutsläpp

av Tabell 2 (CLEF för (del)sektorer utan KL). CLL bygger på NACE revision 2, med motsvarande 2010 för PRODCOM. Se avsnitt 4.1 för mer information.

För fall-back-delanläggningar

När värme- eller bränsleriktmärken och/eller metoden med processutsläpp används, beror den använda CLEF på om värmen, bränslet eller processutsläppen är knutna till en process för tillverkning av en produkt som ingår i förteckningen över koldioxidläckage. Om den tillverkade produkten ingår i CLL, ska CLEF =1 användas under alla åren, annars ska den avtagande CLEF-faktorn användas.

När en anläggning exporterar värme till en annan anläggning, blir det mer komplicerat. Om en delanläggning exporterar värme till en ETS-anläggning, gäller koldioxidläckagestatusen för den delanläggning där den importerade värmen används. Detta eftersom utsläppsrätter enligt FAR ges till värmeförbrukare, såvida inte den värmeimporterande anläggningen inte omfattas av EU:s utsläppshandelssystem. I det senare fallet ges utsläppsrätterna till värmeproducenten. För mer information om tilldelningsförfarande vid gränsöverskridande värmeflöden, se *Vägledande dokument 6*.

Koldioxidläckagestatusen för värmeimportören kan härledas från CLL med ledning av de produkter som den värmeimporterande anläggningen tillverkar, så som beskrivs ovan. Om en anläggning exporterar värme till en icke-ETS-anläggning, antas koldioxidläckaget för den importerande anläggningen att vara utan risk som standardvärde, såvida inte "risken" kan bevisas för de produkter som värmen används för att producera. Den relevanta dokumentationen för att bevisa detta måste ingå i datainsamlingsrapporten. De behöriga myndigheterna behöver granska dessa dokument och godkänna dem innan KL-statusen kan ändras. Om en anläggning exporterar värme till fjärrvärme, betraktas den exporterande delanläggningen alltid som "ej KL".

Regeln om "ringa omfattning"

Om mer än en koldioxidläckagestatus finns för varje typ av fall-back-delanläggning inom en anläggning, föreskriver FAR en möjlig metod för att förenkla datainsamlingen om en verksamhetsnivå kan betraktas som "dominerande"⁹. Närmare bestämt, om minst 95 % av verksamhetsnivån i delanläggningar med värmeriktmärke (resp. bränsleriktmärke eller processutsläpp) tjänar sektorer eller delsektorer som bedöms vara utsatta för en betydande risk för koldioxidläckage, kan den betraktas som endast en delanläggning med värmeriktmärke (resp. delanläggning med bränsleriktmärke, eller delanläggning med processutsläpp), som i sin helhet bedöms vara utsatta för en betydande risk för koldioxidläckage. Det omvända gäller också och hela delanläggningen bedöms inte vara utsatt för en betydande risk för koldioxidläckage om minst 95 % av den historiska verksamhetsnivån inte är utsatt för en sådan risk. I båda fallen är det inte nödvändigt att fastställa tilldelningen för de återstående 5 procent av utsläppen separat. Tillämpningen av regeln om ringa

⁹ Artikel 10(3) i FAR.

omfattning påverkar inte övervakningsskyldigheterna. *För mer information, se Vägledande dokument 5 om övervakning och rapportering.*

Denna regel gäller även för fjärrvärmedelanläggningar i kombination med delanläggningar med värmeriktmärke: om minst 95 % av den historiska verksamhetsnivån tillskrivs en av de tre delanläggningarna med värmeriktmärke (dvs. delanläggning med värmeriktmärke med och utan KL och fjärrvärmedelanläggning), kan operatören väja att tillskriva de återstående 5 procenten till samma delanläggning.

Eftersom den historiska verksamhetsnivån bygger på det aritmetiska medelvärdet under referensperioden, gäller regeln för detta aritmetiska medelvärde, oavsett om 95 %-regeln uppfylls för varje år under referensperioden.

På anläggningsnivå

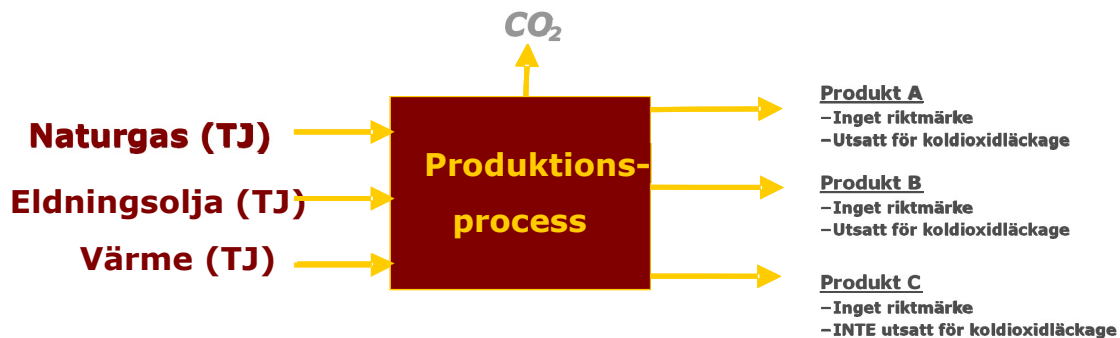
Den preliminära tilldelningen på anläggningsnivå bestäms genom att summera tilldelningen till delanläggningarna inom dess systemgränser. Nästa avsnitt förklarar mer detaljerat hur en anläggning ska delas upp i separata delanläggningar för att bestämma tilldelningen.

Exempel: Anläggning utan produktriktmärken och olika koldioxidläckagestatus

I detta exempel producerar anläggningen tre produkter: A, B och C. NACE- eller PRODCOM-koden (dessa är mer uppdelade än NACE-koderna) kontrolleras sedan mot en förteckning över produkter som löper risk för koldioxidläckage.

För att ge ett praktiskt exempel antar vi att anläggningen producerar oraffinerad sojabönsolja (produkt A, PRODCOM-kod 15411210), oraffinerad rapsolja (produkt B, PRODCOM-kod 15411260) och raffinerad sojabönsolja (produkt C, PRODCOM-kod 15421110). De första 4 siffrorna i koderna är 1541 för oraffinerade oljor och 1542 för den raffinerade oljan. Genom att kontrollera dessa siffror mot förteckningen över koldioxidläckage konstateras att NACE-koden 1541 är upptagen i förteckningen, medan 1542 inte är det. Dessutom är PRODCOM-koderna under 1542 inte upptagna under "1.4. UTÖVER NACE-4 NIVÅN BASERAT PÅ DE KVANTITATIVA KRITERIER SOM FASTSTÄLLS I PUNKT 15 OCH 16 I ARTIKEL 10a I DIREKTIVET 2003/87/EG". Detta innebär att produkter som är associerade med 1541-koden bedöms löpa en betydande risk för koldioxidläckage (dessa är oraffinerad sojabönsolja och oraffinerad rapsolja), men inte produkten som är associerad med koden 1542 (raffinerad sojabönsolja).

Detta sammanfattas i figuren nedan där produkterna A och B bedöms löpa en betydande risk för koldioxidläckage, medan detta inte är fallet för produkt C.

Figur 1 Anläggning som producerar produkter som både bedöms vara utsatta och inte utsatta för koldioxidläckage

Eftersom inget produktriktmarke tillämpas för produkterna A, B och C ska fall-back-metoderna användas. Eftersom inget processutsläpp sker, är endast värme- och bränsleriktmärken relevanta. Eftersom koldioxidläckagestatusen inte är densamma för alla produkter, kommer det att totalt finnas fyra delanläggningar, enligt nedan:

- Delanläggning 1: Ett värmeriktmarke för produkter som bedöms vara utsatta för en betydande risk för koldioxidläckage (produkter A och B)
- Delanläggning 2: Ett värmeriktmarke för produkter som inte bedöms vara utsatta för en betydande risk för koldioxidläckage (produkt C)
- Delanläggning 3: Ett bränsleriktmarke för produkter som bedöms vara utsatta för en betydande risk för koldioxidläckage (produkter A och B)
- Delanläggning 4: Ett bränsleriktmarke för produkter som inte bedöms vara utsatta för en betydande risk för koldioxidläckage (produkt C)

Endast bränsle som inte används för att producera mätbar värme kommer att ingå i delanläggningarna 3 och 4.

För att bestämma om alla fyra delanläggningarna verkligen behövs, tillämpas 95 %-regeln. De historiska verksamhetsnivåerna för delanläggningarna med värmeriktmarke och bränsleriktmarke beräknas och jämförs med totalsumman.

Förklarande ruta:

Om uppgifter för att bestämma vilken andel av mätbar värme, bränsle eller utsläpp som tillskrivs produkter som bedöms vara utsatta och inte utsatta för en betydande risk för koldioxidläckage inte är tillgängliga, kommer utgående och ingående varor och utsläpp tillskrivas den relevanta produkten proportionellt mot den producerade produktmängden. Om det saknas uppgifter kan indirekta uppgifter och uppskattningar (t.ex. tillåtna värden enligt datainsamlingsmallen), om de stöds av bevis från operatören.

Detta innebär att om en produkt bedöms vara utsatt för en betydande risk för koldioxidläckage (t.ex. kasein), men tillverkningsprocessen för produkten inkluderar tillverkningen av mellanprodukter som inte bedöms vara utsatta för en betydande risk för koldioxidläckage (t.ex. färsk skummad mjölk) eller biprodukter som inte bedöms vara utsatta

för en betydande risk för koldioxidläckage, ska de relevanta uppgifterna delas upp för att tillskriva den korrekta koldioxidläckagestatusen till den berörda processen.

Om det aritmetiska medelvärdet av den värme som förbrukas för att framställa produkterna A och B är minst 95 % av den totala förbrukade värmen i anläggningen, finns det endast en (1) värmedelanläggning, som inkluderar den totala mängden förbrukad värme, som bedöms löpa en betydande risk för koldioxidläckage. Om det är lägre än 5 % kommer det endast att finnas en (1) värmedelanläggning som inkluderar den totala mängden värme som förbrukas i anläggningen, men som inte bedöms löpa risk för koldioxidläckage. På samma sätt, om det aritmetiska medelvärdet av de bränslen som förbränns för att framställa produkterna A och B är högre än 95 % jämfört med de bränslen som förbränns i hela anläggningen, finns det endast en (1) bränsledelanläggning, som inkluderar den totala mängden bränsle som förbränns i anläggningen och som bedöms löpa en risk för koldioxidläckage. Om det å andra sidan är lägre än 5 %, finns det endast en (1) bränsledelanläggning, som inkluderar den totala mängden bränsle som förbränns i anläggningen och inte bedöms löpa risk för koldioxidläckage.

För detta exempel antas att de historiska verksamhetsnivåerna är lägre än 95 % i båda delanläggningarna och att därför alla de fyra identifierade delanläggningarna är tillämpliga.

När du beräknar utsläppsrätter ska följande formel användas i varje delanläggning:

- Delanläggning 1: Preliminär tilldelning = $BM_h \times HAL_h(A+B) \times CLEF_{KL}$
- Delanläggning 2: Preliminär tilldelning = $BM_h \times HAL_h(C) \times CLEF_{icke-KL,k}$
- Delanläggning 3: Preliminär tilldelning = $BM_f \times HAL_f(A+B) \times CLEF_{KL}$
- Delanläggning 4: Preliminär tilldelning = $BM_f \times HAL_f(C) \times CLEF_{icke-KL,k}$

Där:

BM_h = riktmärkesvärde för värme (EUA/TJ);

$HAL_h(A+B)$ = historisk förbrukning av mätbar nettovärme för produktion av A och B (TJ/år)

$HAL_h(C)$ = historisk förbrukning av mätbar nettovärme för produktion av C (TJ/år)

BM_f = bränsleriktmärke (EUA/TJ)

$HAL_f(A+B)$ = historisk förbrukning av bränsle för produktion av A och B (TJ/år)

$HAL_f(C)$ = historisk förbrukning av bränsle för produktion av C (TJ/år)

CLEF = exponeringsfaktor för koldioxidläckage (utan enhet, se Tabell 2 för KL/icke-KL

CLEF för

enskilda år k)

Därför gäller den preliminära tilldelningen för delanläggningarna 1 och 3 för alla år:

- Delanläggning 1: Preliminär tilldelning = $BM_h \times HAL_h(A+B) \times 1$
- Delanläggning 3: Preliminär tilldelning = $BM_f \times HAL_f(A+B) \times 1$

Och den preliminära tilldelningen för delanläggningarna 2 och 4 blir:

Under 2021–2026:

- Delanläggning 2: Preliminär tilldelning = $BM_h \times HAL_h(C) \times 0,300$

- Delanläggning 4: Preliminär tilldelning = $BM_f \times HAL_f(C) \times 0,300$

Under 2027:

- Delanläggning 2: Preliminär tilldelning = $BM_h \times HAL_h(C) \times 0,225$
- Delanläggning 4: Preliminär tilldelning = $BM_f \times HAL_f(C) \times 0,225$

När icke-KL CLEF minskar ytterligare till 2030 blir den preliminära tilldelningen för delanläggningarna 2 och 4:

- Delanläggning 2: Preliminär tilldelning = $BM_h \times HAL_h(C) \times 0 = 0$
- Delanläggning 4: Preliminär tilldelning = $BM_f \times HAL_f(C) \times 0 = 0$

3 Dela upp anläggningar i delanläggningar

Det första steget för att beräkna tilldelningen till en anläggning är att definiera de så kallade delanläggningarna. En delanläggning innebär alla insatsvaror, utgående varor och motsvarande utsläpp knutna till en viss tilldelningsmetod. Observera att gränserna för en delanläggning inte nödvändigtvis definieras av gränserna för fysiska processenheter. De ska förstås som systemgränser för en massa- och energibalans för det ändamål som anges i FAR.

Så som beskrivs i Vägledande dokument nr 1 om allmänna tilldelningsmetoder, kan en anläggning delas upp i ett maximalt antal av $n+7$ -delanläggningar, där "n" är antalet produktriktmärken som tillämpas inom anläggningen, kompletterad med 2 delanläggningar med värmeriktmärke (KL och icke-KL), 2 delanläggningar med bränsleriktmärke (KL och icke-KL), 2 delanläggningar med processutsläpp (KL och icke-KL) och en fjärrvärmedelanläggning¹⁰. Se *Vägledande dokument 1 för mer vägledning om typen av delanläggningar som beskrivs i bilaga B i Vägledande dokument 1 för respektive definition om de olika typerna av delanläggningar.*

Alla insatsvaror, utgående varor och motsvarande utsläpp i en anläggning måste tillskrivas en delanläggning, såvida de inte avser någon process som inte är berättigad till gratis tilldelning. Exempel är elproduktionen i anläggningen, fackling förutom säkerhetsfackling som inte omfattas av en delanläggning med produktriktmarke eller produktionen av mätbar värme som exporteras till andra ETS-anläggningar¹¹.

Man ska se till att delanläggningarna inte överlappar varandra. Insatsvaror, utgående varor och motsvarande utsläpp bör inte omfattas av mer än en (1) delanläggning och varje delanläggning får tilldelning enligt en enda tilldelningsmetod. (*Se Vägledande dokument 3 om datainsamling för mer vägledning om tillskrivning av insatsvaror och utgående varor, inklusive utsläpp.*)

Anläggningar delas upp i delanläggningar genom de steg som beskrivs i avsnitt 3.1 till 3.5.

3.1 Bestämna delanläggningar med produktriktmarke

Steg 1a Definiera en eller flera delanläggningar med produktriktmarke (om tillämpligt)

För det första ska man fastställa om en eller flera produktriktmärken, enligt definitionen i bilaga I i FAR, gäller för anläggningen. För varje gällande produktriktmarke ska en delanläggning med produktriktmarke definieras.

¹⁰ I FAR ges formella definitioner för delanläggningen med produktriktmarke i artikel 3.b, delanläggningen med värmeriktmärke i artikel 3.c, fjärrvärmedelanläggningen i artikel 3.d, delanläggningen med bränsleriktmärke i artikel 3.f och delanläggningen med processutsläpp i artikel 3.j.

¹¹ Artikel 10.5 i FAR.

För varje delanläggning med produktriktmarke:

- Identifiera systemgränserna (se *Vägledande dokument nr 9 om sektorsspecifik vägledning för information om gränser*)
- Ta reda på de relevanta produktriktmarkevärderna
- Ta reda på koldioxidläckagestatusen i förteckningen över koldioxidläckage¹².

Observera att produktriktmarkevärderna BM_p är konstanta över åren under samma tilldelningsperiod (2021–2025 resp. 2026–2030), medan exponeringsfaktor för koldioxidläckage $CLEF$ kan variera över åren (i den andra tilldelningsperioden) beroende på koldioxidläckagestatusen (om produkten bedöms löpa en betydande risk för koldioxidläckage, kommer den i princip att vara konstant, i annat fall kommer den att minska över åren, så som beskrivs i avsnitt 2.2).

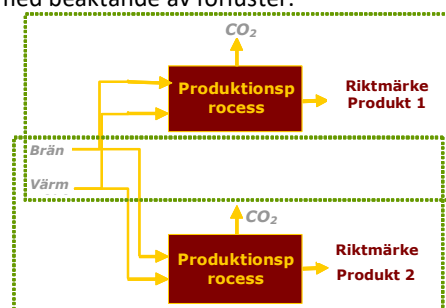
Steg 1b Tillskriva relevanta insatsvaror och utgående varor

Tillskriv alla relevanta insatsvaror (t.ex. tillförda råvaror, bränsle, värme och el som krävs för att framställa produkten) och utgående varor (t.ex. produktionsverksamhet, värme, processutsläpp, restgaser) till delanläggningen för varje år inom perioden 2014 till 2018 eller 2019 till 2023 (beroende på tilldelningsperioden) när anläggningen varit i drift.

Om det finns mer än ett produktriktmarke som tillämpas i en anläggning, ska man se till att insatsvaror och utgående varor inte tillskrivs två gånger (och att ingen saknas). Om det endast finns delanläggningar med produktriktmarke i en anläggning, behöver mängden bränsle och värme som tillskrivs varje delanläggning också beräknas för att uppdatera riktmärkesvärderna (eftersom datainsamlingen för att uppdatera riktmärkesvärderna kombineras med datainsamlingen för att tillhandahålla underlagen för beräkningen av utsläppsrätter).

Exempel: anläggning med två produktriktmärken

I exemplet nedan har de inkommande värme- och bränsleflödena i princip delats upp mellan de två delanläggningarna; summan av energiinnehållet som tillskrivs varje delanläggning ska inte överstiga det totala energiinnehållet i den värme och det bränsle som förbrukas inom anläggningen, med beaktande av förluster.

¹² Kommissionens beslut av den 15 februari 2019 om förteckningen över koldioxidläckage, https://ec.europa.eu/clima/policies/ets/allowances/leakage_en#tab-0-1

3.2 Bestämman delanläggningar med värmeriktmärke

Ingen åtskillnad mellan olika värmekällor

Ingen åtskillnad görs mellan värme från olika källor (t.ex. producerad från olika bränslen, producerad av olika pannor eller kraftvärmeanläggningar, värme som en biprodukt av en produktionsprocess med riktmärke osv.), så länge värmen är berättigad till gratis tilldelning.

I princip är värmen berättigad till gratis tilldelning om den omfattas av ETS-systemet och inte produceras från el. Detta är särskilt sannolikt för mätbar nettovärme som är direkt knuten (förbränningsprocess eller exotermisk produktionsprocess) till bränsle-/materialmängder som ingår i övervakningsplanen (MP) för en anläggning som omfattas av ETS-systemet.

Värme är i synnerhet inte berättigad i följande fall:

- Exporten eller förbrukningen av värme, som är producerad i salpetersyraproduktionsprocesser, är inte berättigad till gratis tilldelning, eftersom denna värme redan ingår i salpetersyrariktmärket.
- Förbrukningen av värme, som produceras av en icke-ETS-anläggning (som inte omfattas av ett tillstånd för utsläpp av växthusgaser), är inte berättigad till gratis tilldelning.
- Förbrukningen av värme som används för elproduktion är inte berättigad till gratis tilldelning.

Observera att värmen som exporteras för att användas som fjärrvärme inte betraktas som en del av delanläggningen med värmeriktmärke; istället är en särskild fjärrvärmedelanläggning definierad för detta ändamål, se avsnitt 3.3.

Om en eller två delanläggningar med värmeriktmärke behöver definieras beror på koldioxidläckagestatusen för produkterna för vilka värmen förbrukas: värme som förbrukas inom produktionsprocessen för en produkt som löper risk för koldioxidläckage måste ingå i en annan delanläggning än värme som förbrukas inom produktionsprocessen för en produkt som inte löper risk för koldioxidläckage (se avsnitt 2.2 för mer information om detta ämne).

Steg 2a Definiera en eller två delanläggningar med värmeriktmärke (om tillämpligt)

Delanläggningar med värmeriktmärke behöver definieras om en eller båda av följande villkor uppfylls:

- Anläggningen förbrukar mätbar värme utanför gränserna för en delanläggning med produktriktmärke, förutsatt att:
 - Värmen inte produceras av en icke-ETS-anläggning
 - Värmen inte produceras inom gränserna för ett produktriktmärke för salpetersyra
 - Värmen inte används för elproduktion

OCH/ELLER

- Anläggningen exporterar mätbar värme till en icke-ETS-anläggning eller enhet för andra ändamål än fjärrvärme¹³, förutsatt att:
 - Värmen inte produceras inom gränserna för ett produktriktmarke för salpetersyra
 - Värmen inte används för elproduktion

Mätbara nettovärmeflöden har alla av de nedanstående egenskaperna:

- De är **netto**, vilket innebär att värmeinnehållet i kondensatet eller överföringsmediet, som återförs¹⁴ till värmeleverantören, dras av. För bestämning av mätbara värmedata, se avsnitt Vägledande dokument nr 3 om datainsamling.
 - Värmeflödena **transporteras genom identifierbara rör eller kanaler**
OCH
 - Värmeflödena **transporteras med hjälp av ett värmeöverföringsmedium**, t.ex. ånga, varmluft, vatten, olja, metallsmälta eller salter
OCH
 - Värmeflödena **är mätbara eller kan mätas med en värmemätare**¹⁵ (där en värmemätare är en apparat som kan mäta den producerade energimängden baserat på flödesvolym och temperaturer)

Om en eller två delanläggningar med värmeriktmarke behöver definieras beror på koldioxidläckagestatusen för produkterna för vilka värmen förbrukas: värme som förbrukas inom produktionsprocessen för en produkt som löper en betydande risk för koldioxidläckage måste ingå i en annan delanläggning än värme som förbrukas inom produktionsprocessen för en produkt som inte löper en betydande risk för koldioxidläckage. Se avsnitt 2.2 om koldioxidläckage för mer information om detta ämne.

Steg 2b Tillskriva relevanta insatsvaror och utgående varor (om tillämpligt)

Tillskriv alla relevanta insatsvaror (t.ex. värme) och utgående varor (t.ex. utsläpp som avser värmeproduktionen) till varje delanläggning för varje år inom perioden 2014 till 2018 eller 2019 till 2023 (beroende på tilldelningsperioden) när anläggningen varit i drift.

Om mätbar värme används för att värma upp kontor och matsalar är denna värme inkluderad i systemgränserna för produktriktmarken. Om ingen delanläggning med produktriktmarke kan anges inom anläggningen, ska insatsvaror, utgående varor och utsläpp för dessa ändamål beaktas inom delanläggningen med värmeriktmarke. Exponeringsstatusen för koldioxidläckage för denna värme bygger på den mest relevanta produktionsprocessen inom anläggningen. Observera att detta inte kan betraktas som en form av fjärrvärme för kontor

¹³ Se avsnitt 3.3 för en diskussion om värme som exporteras för fjärrvärme.

¹⁴ Även om inte allt kondensat återförs till leverantören ska den mätbara nettovärmen beräknas genom att anta att 100 % av kondensatet återförs.

¹⁵ "Värmemätare: en värmeenergimätare (MI-004) i den mening som avses i bilaga VI till Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/32/EU [EGT L 135, 2004-04-30, s. 1.], eller annan enhet för mätning och registrering av den mängd värmeenergi som produceras baserat på flödesvolym och temperaturer" (FAR, artikel 2.h8). För vägledning om ingen värmemätare är installerad, se Vägledande dokument nr 5 om övervakning och rapportering.

och matsalar i industriområden. Värmen måste överensstämma med tillståndet för anläggningen. För en definition av fjärrvärme, se avsnitt 3.3.

Värmen som förbrukades av en delanläggning med värmeriktmärke mäts vid de värmeförbrukande produktionslinjerna och inte vid den värmeproducerande anläggningen. För värme som exporteras från en delanläggning med värmeriktmärke till en icke-ETS-enhet är mätpunkten dock vid utgången på den värmeproducerande anläggningen.

3.3 Bestämna fjärrvärmedelanläggning

Stege 3a Definiera en fjärrvärmedelanläggning (om tillämpligt)

En delanläggning för fjärrvärme definieras, om båda dessa förhållanden är tillämpliga:

- Anläggningen producerar mätbar värme utanför gränserna för en delanläggning med produktiktmärke för salpetersyra;

ELLER

- Importerar mätbar värme från en ETS-anläggning, förutsatt att värmen inte produceras inom gränserna för ett produktiktmärke för salpetersyra;

OCH

- Värmen exporteras i syfte att användas som fjärrvärme.

Fjärrvärme karakteriseras på följande sätt:

- Den avser distribution av **mätbar värme** via ett nät;
- För **uppvärmning eller kylning av utrymmen** eller produktion av **tappvarmvatten**;
- Till byggnader eller anläggningar **som inte omfattas av EU:s utsläppshandelssystem**;
- Med undantag av mätbar värme som används vid tillverkning av produkter och därmed sammanhängande verksamhet eller produktion av elektricitet.

Observera: för en delanläggning med fjärrvärme görs ingen åtskillnad utifrån koldioxidläckagestatusen, eftersom all värme per definition används för fjärrvärme, som inte är löper risk för koldioxidläckage. Därför kan högst en delanläggning med fjärrvärme definieras. För att belöna den effektiva användningen av överskottsvärme för fjärrvärme omfattas inte delanläggningar med fjärrvärme av en minskning av exponeringsfaktorn för koldioxidläckage (CLEF) vid beräkningen av mängden gratis tilldelningar, som är fallet för andra delanläggningar utan koldioxidläckage¹⁶. Istället kommer en CLEF-faktor på 0,3 att tillämpas för delanläggningar med fjärrvärme även efter 2025. Se avsnitt 2.2 för mer information om koldioxidläckage.

Bevis måste lämnas som styrker att värmen som levereras till fjärrvärme används för uppvärmning eller kylning av utrymmen eller produktionen av tappvarmvatten.

¹⁶ Föremål för en eventuell granskning enligt artikel 30 i direktivet om EU:s utsläppshandelssystem.

- När lågtemperaturvärme¹⁷ levereras till ett fjärrvärmenät kan man anta att villkoren för definitionen av fjärrvärme är uppfyllda.
- När konstruktionstemperaturen är 130 °C eller mer, anses värmen endast vara levererad till fjärrvärmenätet om värmeproducenten lämnar tillräckliga bevis, t.ex. genom årliga försäljningssiffror (för hela referensperioden) som tydligt anger mängden värme som sålts för uppvärmning eller kylning av utrymmen eller produktionen av tappvarmvatten.

I båda fallen ska värmeproducenten bekräfta att värme som rapporterats som fjärrvärme inte omfattas av gratis tilldelning till andra ETS-anläggningar.

Steg 3b Tillskriva relevanta insatsvaror och utgående varor (om tillämpligt)

Tillskriv alla relevanta insatsvaror (t.ex. bränsle och/eller värme) och utgående varor (t.ex. exporterad värme och utsläpp som avser värmeproduktionen) till varje delanläggning för varje år inom perioden 2014 till 2018 eller 2019 till 2023 (beroende på tilldelningsperioden) när anläggningen varit i drift.

Värmen som exporteras för fjärrvärme mäts vid uttaget på den värmeexporterande anläggningen eller vid intaget till den värmeimporterande anläggningen. Om värme exporteras för fjärrvärme och för andra ändamål, kan värmen för fjärrvärme behöva mätas vid intaget till den värmeimporterande anläggningen, beroende på hur värmedistributionssystemet är utformat.

3.4 Bestämna delanläggningar med bränsleriktmärke

Steg 4a Definiera en eller flera delanläggningar med bränsleriktmärke¹⁸(om tillämpligt)

Delanläggningar med bränsleriktmärke måste definieras om, så som beskrivs i Tabell 1, bränsleriktmärkesmetoden ska användas; dvs om anläggningen förbränner bränsle utanför gränserna för ett produktiktmärke för:

- Direkt produktion av värme eller kyla, utan värmeöverföringsmedium (dvs. när värmen inte kan mätas); eller
- Produktion av produkter; eller
- Produktion av mekanisk energi som inte används för elproduktion

Förutsatt att:

- Bränslet inte förbrukas för elproduktion; och
- Bränslet inte facklas, förutom vid säkerhetsfackling
Säkerhetsfackling: förbränning av pilotbränsle och starkt varierande mängder processgaser eller gasrester i en enhet öppen för atmosfäriska störningar, som uttryckligen krävs av säkerhetsskäl för att få relevanta tillstånd för anläggningen. Se det Vägledande dokumentet nr 8 om restgaser för mer information om denna definition; och

¹⁷ med en konstruktionstemperatur under 130 °C vid värmeproducentens införselpunkt till fjärrvärmenätet.

¹⁸ Beroende på koldioxidläckagestatusen, se avsnitt 2.2.

- Värmen från processen inte återvinns (vilket skulle få tilldelning via en annan tilldelningsmetod, såvida det inte används för elproduktion).
För att undvika dubbelräkning i denna situation, ska verksamhetsnivån för delanläggningen med bränsleriktmärke korrigeras genom att dra av mängden återvunnen mätbar värme, som omfattas av en delanläggning med produktriktmärke eller ett värmeriktmärke eller som används för elproduktion, delat med en virtuell produktionseffektivitet på 90 %¹⁹.

Obs: Bränsle som förbränns för avfallshantering (utan att återvinna mätbar värme) kan inte anses vara berättigad som delanläggning med bränsleriktmärke, eftersom det inte relaterar till någon av de tre produktionsverksamheterna som anges ovan (direktvärme/direktkyla, produktion av produkter, produktion av mekanisk energi).

Om en eller två delanläggningar med bränsleriktmärke behöver definieras beror på koldioxidläckagestatusen för produkterna för vilka bränslet förbränns: bränsle förbränns inom produktionsprocessen för en produkt som löper en betydande risk för koldioxidläckage måste ingå i en annan delanläggning än bränsle som förbränns inom produktionsprocessen för en produkt som inte löper en betydande risk för koldioxidläckage. Se avsnitt 2.2 om koldioxidläckage för mer information om detta ämne.

Steg 4b Tillskriva relevanta insatsvaror och utgående varor (om tillämpligt)

Tillskriv alla relevanta insatsvaror (förbränt bränsle) och utgående varor (utsläpp som avser förbränt bränsle) till varje delanläggning för varje år inom perioden 2014 till 2018 eller 2019 till 2023 (beroende på tilldelningsperioden) när anläggningen varit i drift.

3.5 Bestämna delanläggningar med processutsläpp

Steg 5a Definiera en eller två delanläggningar med processutsläpp²⁰(om tillämpligt)

En eller två delanläggningar med processutsläpp behöver definieras om anläggningen har processutsläpp utanför gränserna för ett produktriktmärke, där processutsläpp definieras som:

- Typ a: Utsläpp av andra växthusgaser än koldioxid, som anges i bilaga I till direktiv 2003/87/EG; dikväveoxid är för närvarande den enda växthusgasen, förutom koldioxid, som omfattas av ETS för produkter utan riktmärke (endast för utsläpp från produktion av glyoxal och oxoättiksyra och för andra eventuella opt-in-verksamheter i enlighet med artikel 24 i direktivet, som t.ex. produktion av kaprolaktam). Dikväveoxid har en global uppvärmningspotential på 298 t koldioxidekvivalent/t dikväveoxid²¹.

¹⁹ I enlighet med artikel 10.k i FAR.

²⁰ Beroende på koldioxidläckaget, se *Vägledande dokument nr 5 om koldioxidläckage för mer information*

²¹ Enligt kommissionens förordning (EU) nr 206/2014 som ändrar förordningen (EU) nr 601/2012 beträffande globala uppvärmningspotentialer för andra växthusgaser än koldioxid av den 4 mars 2014, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32014R0206&from=EN>

- Typ b: Koldioxidutsläpp²² som ett direkt resultat av någon av de verksamheter som anges i Tabell 3 (och *inte* som ett resultat av förbränningen av ofullständigt oxiderat kol som produceras i dessa verksamheter; eftersom sådana indirekta koldioxidutsläpp i princip omfattas av typ c).
- Typ c: Utsläpp som härrör från förbränning av restgaser i syfte att producera mätbar värme, icke mätbar värme eller el MINUS motsvarande utsläpp från förbränning av en mängd naturgas med samma energiinnehåll som dessa gaser²³; *Se Vägledande dokument nr 8 om restgaser och delanläggning med processutsläpp för mer information om definitionen av restgaser, åtskillnaden mellan utsläpp av typen b och c och den motsvarande tilldelningen.*

Enligt artikel 10.k i FAR, för att undvika dubbelräkning när värme återvinns från processer som omfattas av en delanläggning med processutsläpp ska verksamhetsnivån för delanläggningen med processutsläpp korrigeras genom att dra av mängden återvunnen mätbar värme, som omfattas av en delanläggning med produktriktmarke eller ett värmeriktmarke eller som används för elproduktion, delat med en virtuell produktionseffektivitet på 90 %.

Om en eller två delanläggningar som bygger på processutsläppsmetoden behöver definieras beror på koldioxidläckagestatusen för produkterna vars produktionsprocesser avger processutsläppen: utsläpp från produktionsprocessen för en produkt som löper risk för koldioxidläckage måste ingå i en annan delanläggning än utsläpp från produktionsprocesser för en produkt som inte löper risk för koldioxidläckage (se avsnitt 2.2 om koldioxidläckage för mer information om detta ämne).

För processerna i tabellen nedan – om de inte ingår i en delanläggning med produktriktmarke – ska det bedömas om det finns ett annat syfte med användningen av kolhaltiga material än produktionen av värme och i så fall vilket som betraktas som det primära syftet. Endast om värmeproduktionen inte anses vara det primära syftet med processen omfattar den en delanläggning med processutsläpp.

²² Koldioxidutsläpp måste överensstämma med reglerna i M&R-förordningen. Detta innebär att utsläpp från biomassa som är hållbar eller där inga hållbarhetskriterier tillämpas (t.ex. fast biomassa) betraktas som noll.

²³ En särskild regler gäller om de restgaser som uppstår utanför gränserna för produktriktmärken inte används; främst vid öppna ugnar, eftersom den fortsatta oxideringen av ofullständigt oxiderat kol är svår att kontrollera. *Se Vägledande dokument nr 8 om restgaser och delanläggningar med processutsläpp för ytterligare vägledning om detta ämne.*

Tabell 3. Definitioner och exempel på verksamheter som omfattas av definitionen av delanläggningar med processutsläpp (artikel 2.10 i FAR)

Definition av verksamhet²⁴	Exempel
Kemisk, elektrolytisk eller pyrometallurgisk reduktion av metallföreningar i metallmalmer, koncentrat och sekundärmaterial	Produktion av koppar från kopparkarbonatmineraler
Avskiljning av orenheter från metaller och metallföreningar	Utsläpp från oxidation av orenheter av metallskrot som släpps ut som en del av en återvinningsprocess
Sönderfall av karbonater, utom sådana som används för rökgastvätt	Produktion av magnesium
Kemiska synteser där det kolhaltiga materialet ingår i reaktionen	Akrylsyraproduktion, acetylenproduktion (partiell oxidation), akrylnitrilproduktion (amnoxidering), formaldehydproduktion (partiell oxidation/dehydrering)
Användning av kol som innehåller tillsatser eller råmaterial	Utsläpp från oxideringen av organiska tillsatser för att öka keramiska produkters porositet
Kemisk eller elektrolytisk reduktion av oxider av halvmetaller eller icke-metaller såsom kiseloxider och fosfater	Produktion av silikon, reduktion av fosfatmalm

Steg 5b Tillskriva relevanta insatsvaror och utgående varor

Tillskriv alla relevanta insatsvaror (*alla material från vilka processutsläppen härstammar, om tillämpligt*) och utgående varor (*t.ex. processutsläpp, uppgifter som rör användningen av restgaser, inklusive utsläpp från deras förbränning*) till varje delanläggning för varje år inom perioden 2014 till 2018 eller 2019 till 2023 (beroende på tilldelningsperioden) när anläggningen varit i drift.

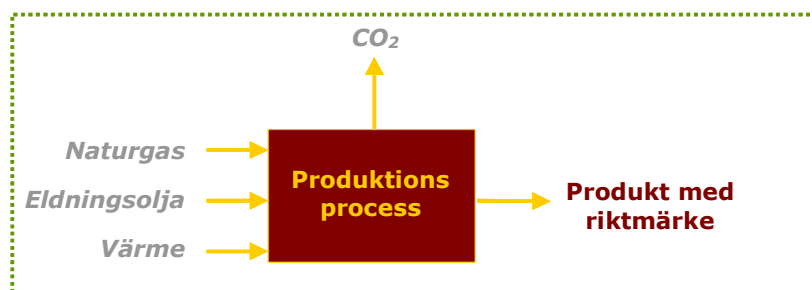
²⁴ Alla för ett primärt syfte annat än produktionen av värme

4 Bestämning tilldelning per delanläggning

När de relevanta delanläggningarna har definierats kan tilldelningen till delanläggningarna beräknas, utifrån de historiska verksamhetsnivåerna (HAL) och de (uppdaterade) riktmärkesvärdena. Varje delanläggning kommer att använda en enda metod. Detta avsnitt beskriver tillämpningen av de olika tilldelningsmetoderna för varje delanläggning.

4.1 Delanläggning med produktriktmarke

Figur 2 visar en delanläggning med produktriktmarke. Den streckade linjen visar systemgränserna för delanläggningen. Tilldelningen bestäms med hjälp av produktionen av produkten med riktmarke.

Figur 2 Exempel på en delanläggning med produktriktmarke

Följ stegen 1a och 1b för delanläggningar med produktriktmarke, som beskrivs i avsnitt 2.1; efterföljande steg innehåller följande.

Steg 1c Bestämning historisk verksamhetsnivå

De historiska verksamhetsnivåerna (HAL_p) för varje delanläggning med produktriktmarke p uttrycks som medelvärdet av de årliga produktionsvolymerna för produkten med produktriktmarke. Produktdefinitioner och produktionsenheter definieras i FAR och förklaras i *Vägledande dokument nr 9 om sektorsspecifik vägledning*.

Steg 1d Beräkning preliminär gratis tilldelning

Den preliminära årliga mängden tilldelning för varje delanläggning med produktriktmarke är:

$$F_{p,k} = BM_p \times HAL_p \times CLEF_{p,k}$$

Med:

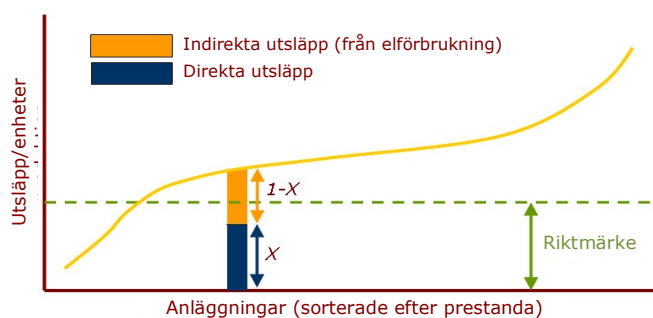
$F_{p,k}$ Årlig preliminär tilldelning för produkten p under året k (uttryckt i EUA/år)
 BM_p Produktriktmarkevärde för produkten p (uttryckt i EUA/produktenhet)
 HAL_p Historisk verksamhetsnivå för produkten p, dvs. det aritmetiska medelvärdet för den årliga produktionen under referensperioden så som fastställts och verifierats i referensdatamallen (uttryckt i produktenhet) *Se Vägledande*

dokument nr 9 om sektorsspecifik vägledning för den produktionsenhet som ska användas för olika produkter

CLEF_{p,k} Exponeringsfaktor för koldioxidläckage för produkten p under året k

Utbytbarhet mellan bränsle och el

I processer, där antingen bränsle eller el kan användas för att producera värme eller mekanisk energi för produktionen av en motsvarande produkt (t.ex. mineralull), ska valet av energibärare inte påverka bestämningen av riktmärkesvärdet. I detta fall har indirekta utsläpp beaktats vid bestämningen av riktmärkesvärdet. Figur 3 visar hur riktmärkeskurvan (gul kurva) tar hänsyn till både direkta (blå stapel) och indirekta (orange stapel) utsläpp för att definiera riktmärkesvärdet (i grönt) (se Vägledande dokument nr 1 för mer information om hur kurvan är uppbyggd).

Figur 3 Definition av riktmärken vid utbytbarhet mellan bränsle och el

Tilldelningen ska dock endast bygga på direkta utsläpp. För att få konsekvens mellan riktmärkena och tilldelningen för de berörda produktriktmärkena (enligt bilaga 1, punkt 2 i FAR), beräknas den preliminära tilldelningen med hjälp av en kvot mellan direkta och totala utsläpp (se ekvationen nedan). Vägledande dokument nr 9 om sektorsspecifik vägledning ger ytterligare vägledning om tillämpliga sektorer.

Om riktmärket bygger på direkta och indirekta utsläpp, bestäms den årliga preliminära tilldelningne på följande sätt:

$$F_{p,k} = \frac{Em_{direct} + Em_{NetHeatImport}}{Em_{direct} + Em_{NetHeatImport} + Em_{Elec}} \times BM_p \times HAL_p \times CLEF_{p,k}$$

Med:

$F_{p,k}$: Årlig preliminär tilldelning för en delanläggning med produktriktmärke under året k (uttryckt i EUA/år)

BM_p : Produktriktmärke (uttryckt i EUA/produktenhet)

- HAL_p : Historisk verksamhetsnivå, dvs. det aritmetiska medelvärdet för den årliga produktionen under referensperioden så som fastställts och verifierats i referensdatarapporten (uttryckt i produktenheter per år) för produkten p
- Em_{direct} : Direkta utsläpp inom systemgränserna för delanläggningen med produktriktmarke under referensperioden. Dessa är de totala kumulativa utsläppen under hela referensperioden (2014–2018 eller 2019–2023) oavsett eventuella förändringar i kapacitet, verksamhet eller drift. De direkta utsläppen inkluderar utsläpp från produktion av värme inom samma ETS-anläggning, som förbrukas inom systemgränserna för produktionsprocessen med riktmärke. Direkta utsläpp ska undanta alla utsläpp från elproduktion eller export/import av nettvärme från andra ETS-anläggningar eller icke-ETS-enheter.
- $Em_{NetHeatImport}$: Utsläpp från importerad mätbar nettvärme från andra ETS-anläggningar och icke-ETS-enheter under referensperioden av delanläggningen med produktriktmarke. Oavsett var och hur värmen produceras, beräknas dessa utsläpp uttryckta i ton koldioxid per år på följande sätt:

$$Em_{NetHeatImport} = NetHeatImport \times BM_{hea}$$

Där *Nettvärmeimport* är den totala importen av mätbar nettvärme från andra ETS-anläggningar och icke-ETS-enheter under referensperioden av delanläggningen med produktriktmarke, uttryckt i TJ. Detta är den totala kumulativa värmeimporten under hela referensperioden (2014–2018 eller 2019–2023) oavsett eventuella förändringar i kapacitet, verksamhet eller drift²⁵.

- Em_{Elec} : Indirekta utsläpp från elförbrukning inom systemgränserna för delanläggningen med produktriktmarke under referensperioden. Oavsett var och hur elektriciteten produceras uttrycks dessa utsläpp i ton koldioxid per år och beräknas på följande sätt:

$$Em_{Elec} = Elec\ use \times 0.376$$

Där *Elec.use* är elförbrukningen inom systemgränserna för produktionen av produkten med riktmärke under referensperioden, uttryckt i MWh. Detta är den totala elförbrukningen under hela referensperioden (2014–2018 eller 2019–2023) oavsett eventuella förändringar i kapacitet, verksamhet eller drift.

- $CLEF_{p,k}$ Exponeringsfaktor för koldioxidläckage för produkten p under året k

Import av värme från icke-ETS-anläggningar

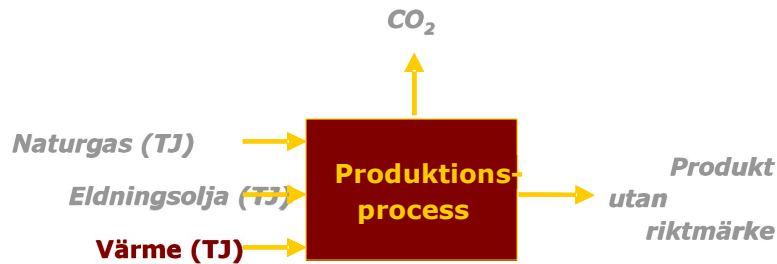
Förbrukningen av värme, som antingen produceras av en icke-ETS-anläggning eller en delanläggning som framställer produkter som omfattas av riktmärket för salpetersyra, är inte

²⁵ Observera att referensdatarapporten automatiskt beräknar resultatet med hjälp av BM_{heat} -värdet när det väl är offentliggjort.

berättigad till gratis tilldelning. Därför ska tilldelningen som rör denna värmemängd dras av från den totala tilldelningen när en delanläggning med produktriktmarke importerar sådan värme. Se *Vägledande dokument nr 6 om gränsöverskridande värmeflöden för närmare vägledning om detta ämne.*

4.2 Delanläggning med värmeriktmarke

Figur 4 visar en delanläggning med värmeriktmarke. Den streckade linjen visar systemgränserna för delanläggningen. Tilldelningen bestäms utifrån förbrukningen av mätbar

nettovärme.

Figur 4 Exempel på en delanläggning med värmeriktmarke.

Följ stegen 2a och 2b för delanläggningar med värmeriktmarke, som beskrivs i avsnitt 2.2; efterföljande steg innehåller följande.

Steg 2c Bestämna historisk verksamhetsnivå

Den årliga historiska verksamhetsnivån för en delanläggning med värmeriktmarke (HAL_h) uttrycks i TJ/år och är summan av:

- Förbrukningen av mätbar värme utanför gränserna för ett produktriktmarke, som produceras av själva anläggningen eller en annan ETS-anläggning, förutsatt att värmen inte produceras inom gränserna för ett produktriktmarke för salpetersyra eller används för elproduktion.
- Mätbar nettovärme som exporteras till icke-ETS-förbrukare (för andra syften än fjärrvärme), förutsatt att värmen inte produceras inom gränserna för ett produktriktmarke för salpetersyra eller används för elproduktion. Se *Vägledande dokument nr 6 om gränsöverskridande värmeflöden för närmare vägledning om detta ämne.*

I princip görs ingen åtskillnad mellan värme från olika källor (se avsnitt 3, steg 2a för närmare information).

De tillämpliga metoderna, som vilken typ av uppgifter som ska användas för att beräkna den historiska verksamhetsnivån, beskrivs i *bilaga B i Vägledande dokument nr 3 om datainsamling.*

Steg 2d Beräkna preliminär gratis tilldelning

Beräkna den preliminära årliga tilldelningen för varje delanläggning med värmeriktmärke med hjälp av följande ekvation:

$$F_{h,k} = BM_h \times HAL_h \times CLEF_{h,k}$$

Med:

$F_{h,k}$	Preliminär årlig tilldelning till delanläggningar utifrån värmeriktmärket under år k (uttryckt i EUA/år)
BM_h	Värmeriktmärke; angivet till XX EUA/TJ
HAL_h	Historisk verksamhetsnivå, dvs. det aritmetiska medelvärdet av den årliga förbrukningen av berättigad nettovärme (uppmätt som produktion + import från ETS-anläggningar – export till icke-ETS-enheter för att användas som fjärrvärme) under referensperioden så som fastställts och verifierats i referensdatorapporten (uttryckt i TJ/år) för delanläggningen med värmeriktmärke
$CLEF_{h,k}$	Exponeringsfaktor för delanläggningen med värmeriktmärke under året k

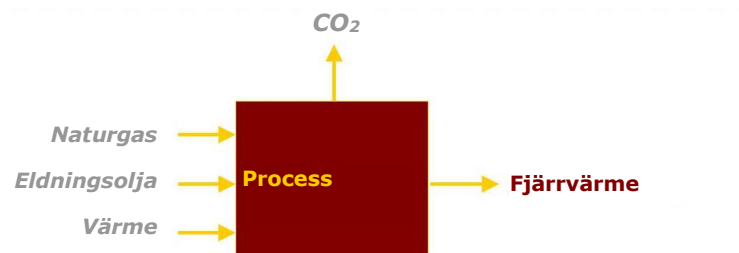
Endast nettovärmefflöden är relevanta, vilket innebär att värmeinnehållet i kondensatet eller överföringsmediet, som återförs till värmeleverantören, dras av²⁶. Egen värmeförbrukning som är del av värmeproduktionsprocessen (t.ex. för luftavskiljare och bränsleförvärmning) beaktas i värdet för värmeriktmärket och bör inte omfattas av en delanläggning med värmeriktmärke för gratis tilldelning. Värdet av värmeriktmärket (i EUA/TJ) omfattar alla utsläpp som avser värmeproduktionen, men kan endast omfatta nettovärmefflöden som kan förbrukas utanför värmeproduktionssystemet, och förluster inom anläggningen omfattas därför inte.

Om värme exporteras till icke-ETS-förbrukare (för andra syften än fjärrvärme), kommer den exporterade nettovärmen att användas istället för den förbrukade nettovärmen och tilldelningen kommer att ges till värmeproducenten. Som en allmän regel bedöms en icke-ETS-anläggning inte löpa risk för koldioxidläckage. Om verksamhetsutövaren har anledning att tro att värmeförbrukaren, som inte omfattas av ETS-systemet, bedöms löpa en risk för koldioxidläckage, måste han eller hon lämna tillräckliga bevis på detta till den behöriga myndigheten. *Se Vägledande dokument nr 6 om gränsöverskridande värmefflöden för närmare vägledning om detta ämne.*

²⁶ Även om inte allt kondensat återförs till leverantören ska den mätbara nettovärmen beräknas genom att anta att 100 % av kondensatet återförs.

4.3 Fjärrvärmedelanläggning

Figur 5 visar en fjärrvärmedelanläggning. Den streckade linjen visar systemgränserna för delanläggningen. Tilldelningen bestäms utifrån den mätbara nettovärmen som exporteras för att användas som fjärrvärme.

Figur 5 Exempel på en fjärrvärmedelanläggning

Följ stegen 3a och 3b för fjärrvärmedelanläggningar, som beskrivs i avsnitt 2.3; efterföljande steg innehåller följande.

Steg 3c Bestämna historisk verksamhetsnivå

Den årliga historiska verksamhetsnivån för en fjärrvärmedelanläggning (HAL_h) uttrycks i TJ/år och är den mätbara nettovärme som exporteras för att användas som fjärrvärme.

Steg 3d Beräkna preliminär gratis tilldelning

Beräkna den preliminära årliga tilldelningen för fjärrvärmedelanläggningen med hjälp av följande ekvation:

$$F_{DH,k} = BM_h = HAL_{DH} \times CLEF_{DH}$$

Med:

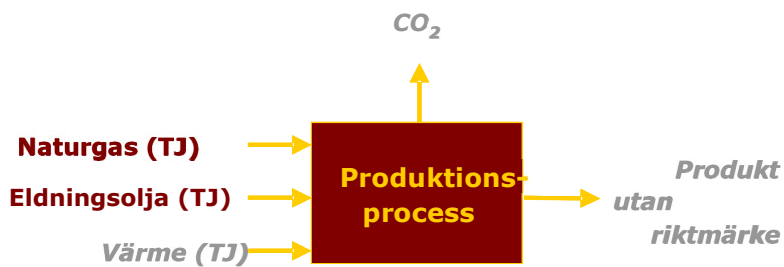
$F_{DH,k}$ Preliminär årlig tilldelning för en fjärrvärmedelanläggning under året k
(uttryckt i EUA/år)

BM_h Värmeriktmärke; angivet till XX EUA/TJ

HAL_{DH} Historisk verksamhetsnivå, dvs. det aritmetiska medelvärdet av den årliga exporten av mätbar nettovärme, antingen importerad eller producerad på plats, av en ETS-anläggning för att användas som fjärrvärme under referensperioden så som fastställts och verifierats i referensdatamallen (uttryckt i TJ/år)

$CLEF_{DH}$ Exponeringsfaktor för fjärrvärmedelanläggningen (= 0,300).

Endast nettovärmefflöden är relevanta, vilket innebär att värmeinnehållet i kondensatet eller överföringsmediet, som återförs till värmeleverantören, dras av.

4.4 Delanläggning med bränsleriktmarke

Figur 6 visar en delanläggning med bränsleriktmarke. Den streckade linjen visar systemgränserna för delanläggningen. Tilldelningen bestäms utifrån bränsleförbrukningen.

Figur 6 Delanläggning med bränsleriktmarke

Följ stegen 4a och 4b för delanläggningar med bränsleriktmarke, som beskrivs i avsnitt 2.4; efterföljande steg innehåller följande.

Steg 4c Bestämna historisk verksamhetsnivå

Den årliga historiska verksamhetsnivån (HAL_f) för en delanläggning med bränsleriktmarke är bränsleförbrukningen utanför gränserna för ett produktriktmarke (uttryckt i TJ/år), förutsatt att bränslet används för att producera produkter, mekanisk energi eller värme/kyla och inte för elproduktion eller produktion av mätbar värme. Den årliga historiska verksamhetsnivån inkluderar mängden bränsle som används för säkerhetsfackling. Bränsle som används för andra ändamål (t.ex. avfallshantering utanför gränserna för ett produktriktmarke) beaktas inte.

Om ett bränsle inte främst används i en förbränningsprocess för att producera icke-mätbar värme²⁷, får denna bränslemängd inte medräknas vid bestämningen av den historiska bränsleförbrukningen av bränsledelanläggningar. För närmare vägledning om detta ämne, se Vägledande dokument nr 8 om restgaser.

Steg 4d Beräkna preliminär gratis tilldelning

Beräkna den preliminära årliga mängden tilldelning för varje delanläggning med bränsleriktmarke med hjälp av följande ekvation:

$$F_{f,k} = BM_f \times HAL_f \times CLEF_{f,k}$$

Med:

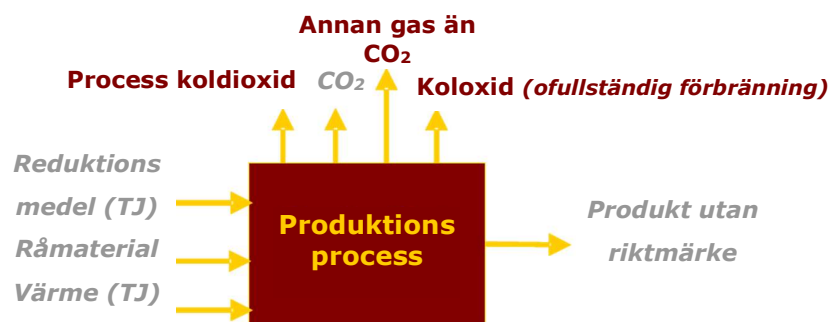
$F_{f,k}$ Preliminär årlig tilldelning för delanläggningen under året k (uttryckt i EUA/år)

²⁷ eftersom den används för andra kemiska reaktioner som producerar restgaser (t.ex. kemisk reduktion av metallmalmer, kemiska synteser osv.).

BM_f	Bränsleriktmärke; angivet till XX EUA/TJ
HAL_f	Historisk verksamhetsnivå, dvs. det aritmetiska medelvärdet av den årliga förbrukningen av bränslen av delanläggningen (uttryckt i TJ/år)
$CLEF_{f,k}$	Exponeringsfaktor för delanläggningen med bränsleriktmärke under året k

4.5 Delanläggning med processutsläpp

Figur 7 visar en delanläggning med processutsläpp. Den streckade linjen visar systemgränserna för delanläggningen. Tilldelningen bestäms utifrån de historiska processutsläppen.

Figur 7 Delanläggning med processutsläpp

Följ stegen 5a och 5b för delanläggningar med processutsläpp, som beskrivs i avsnitt 2.5; efterföljande steg innehåller följande.

Steg 5c Bestämna historisk verksamhetsnivå

Den historiska verksamhetsnivån (HAL_e) (uttryckt som ton koldioxidekvivalent/år) för en delanläggning med processutsläpp är summan av:

- Utsläpp av andra växthusgaser än koldioxid som är förtecknade i bilaga I till direktiv 2003/87/EG, som inte omfattas av ett produktriktmarke eller en annan fall-back-metod (typ a, se avsnitt 0);
- Koldioxidutsläpp som ett resultat av en av de verksamheter som är förtecknade i steg 5.a (typ b, se avsnitt 0)
- Utsläpp som härstammar från förbränningen av ofullständigt oxiderat kol som produceras som ett resultat av en av de verksamheter som är förtecknade i steg 5.a (se avsnitt 0) för produktion av mätbar värme, icke-mätbar värme eller el MINUS utsläpp från förbränningen av en mängd naturgas med samma energiinnehåll som dessa gaser, med hänsyn till skillnaderna i energiomvandlingseffektiviteten. Tilldelningen för ofullständigt oxiderat kol utgör tilldelningen för restgaser (typ c).

For mer vägledning om delanläggningar med processutsläpp och restgaser, se Vägledande dokument nr 8.

Stege 5d Beräkna preliminär gratis tilldelning

Beräkna tilldelningen för varje delanläggning där en historisk utsläppsmetod är tillämplig med hjälp av denna ekvation:

$$F_{e,k} = PRF \times HAL_e \times CLEF_{e,k}$$

Med:

$F_{e,k}$	Preliminär årlig tilldelning för delanläggningen under året k (uttryckt i EUA/år)
PRF	Reduktionsfaktor för processutsläpp; som anges till 0,97 (dimensionslös)
HAL_e	Historisk verksamhetsnivå, dvs. det aritmetiska medelvärdet av "processutsläppen" från delanläggningen (uttryckt i ton koldioxidekvivalent/år)
$CLEF_{e,k}$	Exponeringsfaktor för delanläggningen med processutsläpp under året k

För delanläggningar med processutsläpp typ b är den historiska verksamhetsnivån baserad på koldioxidutsläpp för referensperioden.

Vid förbränning av restgaser, som inte syftar till produktion av mätbar värme, icke-mätbar värme eller el, ska den historiska verksamhetsnivån baseras på antagandet att 75 % av kolinnehållet i gasblandningen är fullständigt oxiderat (CO_2). För ytterligare vägledning om processutsläpp som härrör från förbränningen av restgaser²⁸, se *Vägledande dokument nr 8 om restgaser och delanläggningar med processutsläpp*.

²⁸ Inkluderar restgaser som förekommer utanför gränserna för produktriktmärken i öppna ugnar.

5 Preliminär och slutlig tilldelning per anläggning

5.1 Preliminär tilldelning

Den preliminär totala årliga mängden utsläppsrätter (inklusive CLEF, enligt ekvationen i avsnitt 2.2) per anläggning beräknas genom att summera utsläppsrätterna för alla delanläggningar.

$$F_{inst,k} = \sum_i F_{i,k}$$

Med:

$F_{inst,k}$ Preliminär total tilldelning till anläggningen under året k
 $F_{i,k}$ Preliminär tilldelning till delanläggningen i under året k

5.2 Slutlig tilldelning

För anläggningar som inte är klassificerade som "elproducenter" bestäms den slutliga årliga mängden utsläppsrätten av:

$$F_{inst}^{final}(k) = F_{inst,k} \times CSCF_k$$

Med:

$F_{inst}^{final}(k)$ Slutlig total tilldelning till anläggningen under året k
 $CSCF_k$ Sektorsövergripande korrigeringsfaktor under året k (vid behov)

Om CSCF tillämpas för något år²⁹, bestäms den slutliga totala årliga mängden utsläppsrätter för anläggningar som är klassificerade som "elproducenter", på samma sätt som ovan. Under år när CSCF inte tillämpas bestäms dock den slutliga årliga mängden utsläppsrätter av:

$$F_{inst}^{final}(k) = F_{inst,k} \times LRF_k$$

Med:

k År k
 $F_{inst}^{final}(k)$ Slutlig total tilldelning till anläggningen under året k
 $F_{inst,k}$ Slutlig preliminär tilldelning till anläggningen under året k
 LRF_k Linjär reduktionsfaktor (se tabellen i Vägledande dokument nr 1).

²⁹ Om CSCF tillämpas innebär detta att CSCF-värdet är lägre än 1 under det året, vilket leder till en nedjustering av tilldelningen.

6 Bestämna historisk verksamhetsnivå

6.1 Standardmetod för att bestämma historisk verksamhetsnivå

Enligt stegen som beskrivs i det föregående avsnittet är standardsättet för att bestämma den historiska verksamhetsnivån för en delanläggning att använda det aritmetiska medelvärdet för de årliga verksamhetsnivåerna för delanläggningen under referensperioden: 2014–2018 eller 2019–2023, beroende på tilldelningsperioden; den blir då:

$$HAL = \text{medelvärde}_{2014-2018} (\text{årliga verksamhetsnivåer})$$

ELLER

$$HAL = \text{medelvärde}_{2019-2023} (\text{årliga verksamhetsnivåer})$$

Alla år i referensperioden när *anläggningen* varit i drift under minst 1 dag ska beaktas (se artikel 15.7 i FAR).

Följaktligen, i vissa fall måste år med verksamhetsnivån 0 beaktas för en delanläggning om minst en annan delanläggning har varit i drift. Detta är särskilt relevant för anläggningar som har tillverkat olika produkter med riktmärken i samma produktionslinje. Följande exempel visar att standardmetoden även fungerar i dessa fall.

Exempel 1

En glasfabrik har en glasproduktionslinje där både färgade och ofärgade glasflaskor kan tillverkas. Dessa två produkttyper omfattas av två olika produktriktmärken. Följande verksamhetsnivåer realiserades under 2014–2018.

Tabell 4: Historiska verksamhetsnivåer för en glasproduktionsanläggning

	2014	2015	2016	2017	2018
Färgade glasflaskor	800	800	0	0	800
Ofärgade glasflaskor	0 ³⁰	0	800	800	0

Anläggningen omfattas av två produktriktmärken och därför ska två delanläggningar användas. För att kunna bestämma HAL ska det aritmetiska medelvärdet för den årliga produktionen under referensperioden när **anläggningen** (dvs. hela anläggningen måste beaktas, inte varje enskild delanläggning) har varit i drift under minst en dag tillämpas för varje produktriktmärke enligt artikel 15.7:

$$HAL_{\text{färgat glas}} = \text{medelvärde}_{2014-2018} (800, 800, 0, 0, 800) = 480$$

$$HAL_{\text{ofärgat glas}} = \text{medelvärde}_{2014-2018} (0, 0, 800, 800, 0) = 320$$

³⁰ I det här fallet används AL-värdet 0 i beräkningen av HAL, eftersom delanläggningen har varit i drift under föregående år. Om delanläggningen togs i drift 2016, beaktas inte åren 2014 och 2015 vid beräkningen av HAL. Se avsnitt 6.2 för vägledning i dessa fall.

Summan av de historiska verksamhetsnivåerna för hela anläggningen är 800 och speglar de historiska verksamhetsnivåerna för glasfabriken.

Exempel 2

Ett pappersbruk har en pappersproduktionslinje där 3 typer av papper kan tillverkas: tidningspapper, obestruket finpapper och bestruket finpapper. Dessa tre produkttyper omfattas av tre olika produktriktmarken. Följande verksamhetsnivåer realiserades under 2014–2018.

Tabell 5: Historiska verksamhetsnivåer för en pappersproduktionsanläggning

	2014	2015	2016	2017	2018
Tidningspapper	800	0	500	700	0
Obestruket finpapper	200	600	0	300	500
Bestruket finpapper	0 ³¹	400	500	0	500

Anläggningen omfattas av tre produktriktmarken och därför ska tre delanläggningar tillämpas. För att kunna bestämma HAL ska det aritmetiska medelvärdet för den årliga produktionen under referensperioden när **anläggningen** (dvs. hela anläggningen måste beaktas, inte varje enskild delanläggning) har varit i drift under minst en dag tillämpas för varje produktriktmarke enligt artikel 15.7:

$$HAL_{\text{tidningspapper}} = \text{medelvärde}_{2014-2018}(800, 0, 500, 700, 0) = 400$$

$$HAL_{\text{obestruket fin}} = \text{medelvärde}_{2014-2018}(200, 600, 0, 300, 500) = 320$$

$$HAL_{\text{bestruket fin}} = \text{medelvärde}_{2014-2018}(0, 400, 500, 0, 500) = 280$$

Summan av de historiska verksamhetsnivåerna för hela anläggningen är 1000. Som i första exemplet speglar resultaten produktionsnivåerna mycket väl.

6.2 Bestämning av historisk verksamhetsnivå när anläggningen inte är i drift under hela referensperioden

Särskilda bestämmelser gäller om HAL inte är tillgänglig under hela referensperioden. I detta fall skiljer FAR mellan två situationer:

- En delanläggning har varit i drift under mindre än två kalenderår
- En delanläggning har inte varit i drift under ett helt kalenderår efter start av normal drift.

Om en delanläggning har varit i **drift mindre än två kalenderår** under den relevanta referensperioden, bestäms den historiska verksamhetsnivån som verksamhetsnivån för det första kalenderåret för verksamheten efter start av normal drift vid denna delanläggning. Den första metoden gäller för alla delanläggningar inom anläggningen med den första starten av

³¹ Som tidigare, i det här fallet används AL-värdet 0 i beräkningen av HAL, eftersom delanläggningen har varit i drift under föregående år. Om delanläggningen togs i drift 2015, beaktas inte året 2014 vid beräkningen av HAL. Se avsnitt 6.2 för vägledning i dessa fall.

normal drift efter den 1 januari 2017 resp. den 1 januari 2022. Om en delanläggning inte har **varit i drift under ett helt kalenderår** efter starten av normal drift under referensperioden, ska den historiska verksamhetsnivån fastställas när rapporten om verksamhetsnivån efter det första fulla kalenderåret för verksamheten lämnas in³².

Ingen särskild metod krävs för att ta hänsyn till en eventuell nedläggning av driften för en (del-)anläggning, eller eventuella förändringar i produktionen under referensperioden. Alla sådana förändringar kommer automatiskt att regleras av reglerna för förändrad verksamhetsnivå. *För mer vägledning om detta ämne, se Vägledande dokument nr 7 om nya deltagare och nedläggningar.*

För fas 4 definieras "starten av normal drift" som den första driftdagen (artikel 2.12 i FAR)³³. Den "första driftdagen" definieras som den första dagen som verksamhetsnivån är högre än 0.

Texttrutan nedan visar ett antal exempel på hur man tar hänsyn till driften av delanläggningar under referensperioden vid bestämningen av HAL.

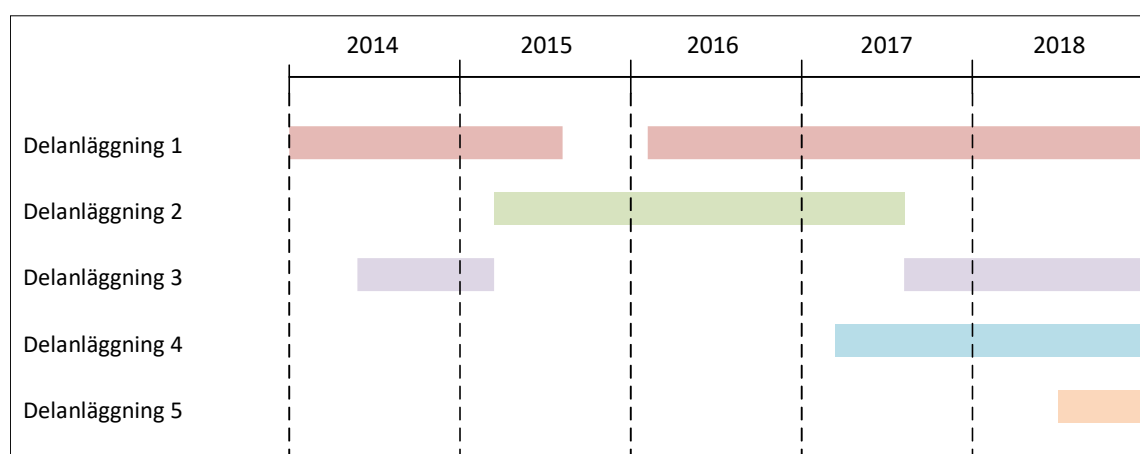
³² Detta gäller för (del-)anläggningar som tagits i drift efter den första januari 2018 (resp. 2023). I dessa fall kommer HAL inte att vara tillgänglig i tid för att inkluderas i de nationella genomförandeåtgärderna, men kommer att vara känt före starten av fas 4.

³³ Till skillnad från fas 3.

Textruta Exempel på beräkningen av HAL för anläggningar som inte är i drift under hela referensperioden

Följande exempel visar hur olika delanläggningar ska beaktas vid bestämningen av HAL, beroende på året när driften startade och hur de drivs under de följande åren i referensperioden.

I detta exempel är flera delanläggningar representerade med uppgifter om de år när de var i drift under referensperioden. Det antas att delanläggningarna 2, 4 och 5 har sin start av normal drift under referensperioden, dvs. de har aldrig tidigare varit i drift. Det ges flera exempel på anläggningar som består av en eller flera förtecknade delanläggningar.

Anläggning	Består av	År som ska beaktas för HAL för varje delanläggning					Delanläggning i drift < 2 kalenderår?	Om ja, år relevant för HAL
		2014	2015	2016	2017	2018		
A	Delanl. 1	X	X	X	X	X	Nej	Ej tillämpligt
B	Delanl. 2		X	X	X		Nej	Ej tillämpligt
C	Delanl. 3	X	X		X	X	Nej	Ej tillämpligt
D	Delanl. 4				X	X	Ja	2018
E	Delanl. 5					X	Ja	2019
F	Delanl. 1	X	X	X	X	X	Nej	Ej tillämpligt
	Delanl. 2		X	X	X	X	Nej	Ej tillämpligt
G	Delanl. 1	X	X	X	X	X	Nej	Ej tillämpligt
	Delanl. 3	X	X	X	X	X	Nej	Ej tillämpligt
H	Delanl. 2		X	X	X	X	Nej	Ej tillämpligt
	Delanl. 3	X	X	X	X	X	Nej	Ej tillämpligt
I	Delanl. 4				X	X	Ja	2018
	Delanl. 5					X	Ja	2019
J	Delanl. 3	X	X		X	X	Nej	Ej tillämpligt
	Delanl. 4				X	X	Ja	2018

Textruta Exempel fortsättning

Sammanfattning:

- Om en delanläggning A startar sin drift i referensperioden under år Y, kan den endast medräknas fr.o.m. år Y (dvs. om flera delanläggningar ingår i anläggningen, får denna delanläggning INTE AL 0 för år Y-1). Detta är till exempel fallet för en delanläggning 2 som starar sin drift i 2015 och därför aldrig tar med år 2014 i beräkningen av sin HAL
- Med undantag för situationerna som beskrivs i den tidigare punkten; för beräkningen av HAL behöver alla åren i referensperioden, där MINST EN delanläggning har varit i drift, beaktas (om en delanläggning inte drivs under en eller flera år i referensperioden, men en annan delanläggning gör det, ska dessa år medräknas med en AL på 0 – se exemplen i avsnitt 6.1). I detta exempel, för anläggning C, medräknas inte år 2016 i HAL, eftersom delanläggningen inte var i drift det året och anläggning C inte har en annan delanläggning. Men år 2016 medräknas för HAL för delanläggning 3 i anläggningen H, även om dess AL är 0 för det året, eftersom anläggningen H har varit i drift minst en dag det året (med delanläggning 2)
- Om en delanläggning drivs under mindre än ett helt kalenderår under referensperioden, kommer dess historiska verksamhetsnivå att baseras på AL för det första hela kalenderåret när anläggningen var i drift, dvs. på AL för år 2019. I detta exempel är detta fallet för delanläggning 5.

För **nya deltagare** gäller i princip samma metod för att beräkna mängden gratis utsläppsrätter som för befintliga anläggningar, dvs. att multiplicera HAL med riktmärkesvärdet³⁴. För de två första åren i drift för den nya deltagaren kommer beräkningen av det preliminära antalet utsläppsrätter att använda den nya deltagarens aktuella verksamhetsnivå för respektive år.³⁵

För en mer detaljerad vägledning om tilldelningen till nya deltagare, se Vägledande dokument nr 7.

³⁴ Och andra korrigeringsfaktorer (som CLEF) i förekommande fall.

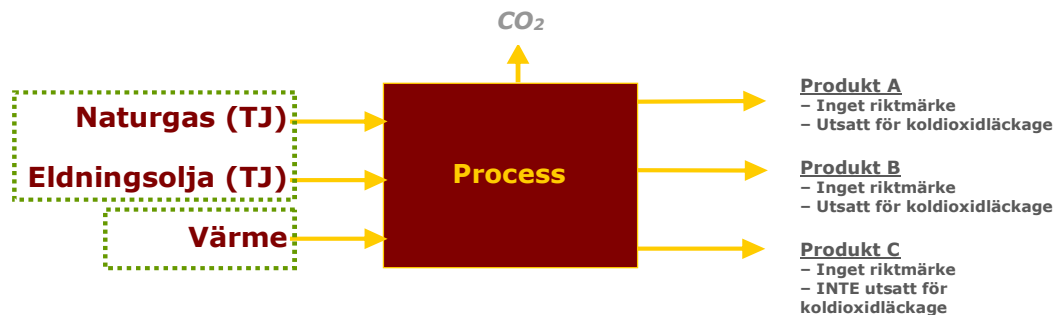
³⁵ Observera att detta skiljer sig från fas 3, där verksamhetsnivåer för nya deltagare bestämdes genom att multiplicera varje delanläggnings kapacitet med en kapacitetsutnyttjandefaktor (RCUF eller SCUF).

7 Mer detaljerade regler om hur förändringen i tilldelning, till följd av en förändring i verksamhetsnivån, ska bestämmas beskrivs i genomförandeakten för förändrad verksamhetsnivå (ALC)³⁶. För en mer detaljerad vägledning, se *Vägledande dokument för förändrad verksamhetsnivå*. Ytterligare exempel

Detta kapitel innehåller ytterligare några exempel för att illustrera beräkningen av tilldelning till anläggningar.

7.1 Exempel 1: Anläggning utan produktriktmärken och med olika koldioxidläckagestatus

Observera följande anläggning som producerar tre produkter (A, B och C) där A och B bedöms löpa en betydande risk för koldioxidläckage, medan C inte gör det.

Figur 8 Hur många delanläggningar finns det i denna anläggning?

Eftersom produkterna A, B och C inte har ett gällande produktriktmarke, ska fall-back-metoderna användas. Om det inte uppstår några berättigade processutsläpp, ska endast värme- och bränsleriktmärken användas. Eftersom koldioxidläckagestatusen inte är densamma för alla produkter, kommer det att finnas totalt fyra delanläggningar.

1. Värmeriktmarke för produkter som bedöms vara utsatta för koldioxidläckage (A och B)
2. Värmeriktmarke för produkter som inte bedöms vara utsatta koldioxidläckage (C)
3. Bränsleriktmarke för produkter som bedöms vara utsatta för koldioxidläckage (A och B)
4. Bränsleriktmarke för produkter som inte bedöms vara utsatta för koldioxidläckage (C)

För att beräkna den historiska verksamhetsnivån för varje anläggning ska endast den andelen av värmen (resp. bränslet) som behövs för att producera den relevanta produkten(erna) beaktas:

³⁶ Referens till genomförandeakt.

- HAL för delanläggning 1 ska endast baseras på den mätbara värme som förbrukas för att producera produkterna A och B
- HAL för delanläggning 2 ska endast baseras på den mätbara värme som förbrukas för att producera produkten C
- HAL för delanläggning 3 ska endast baseras på det bränsle som förbränns för att producera produkterna A och B, med undantag för det bränsle som förbränns för att producera mätbar värme
- HAL för delanläggning 4 ska endast baseras på det bränsle som förbränns för att producera produkten C, med undantag för det bränsle som förbränns för att producera mätbar värme

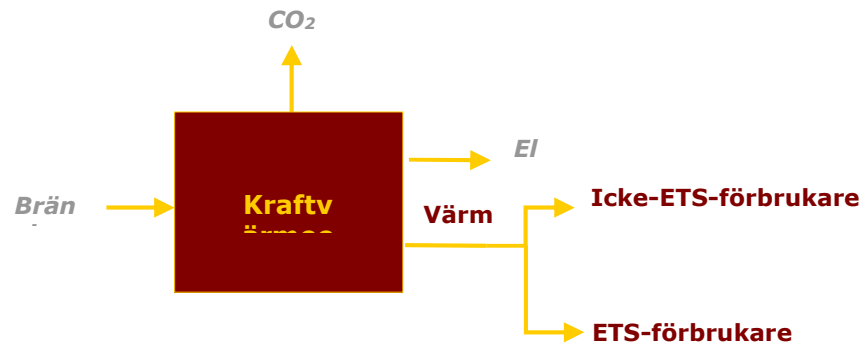
För vägledning om de uppgifter som användas, se *Vägledande dokument nr 3 om datainsamling*.

7.2 Exempel 2: Kombinerad värme och kraft (kraftvärmeenhet)

Vid en kraftvärmeanläggning (se Figur 9) producerar anläggningen både värme och el:

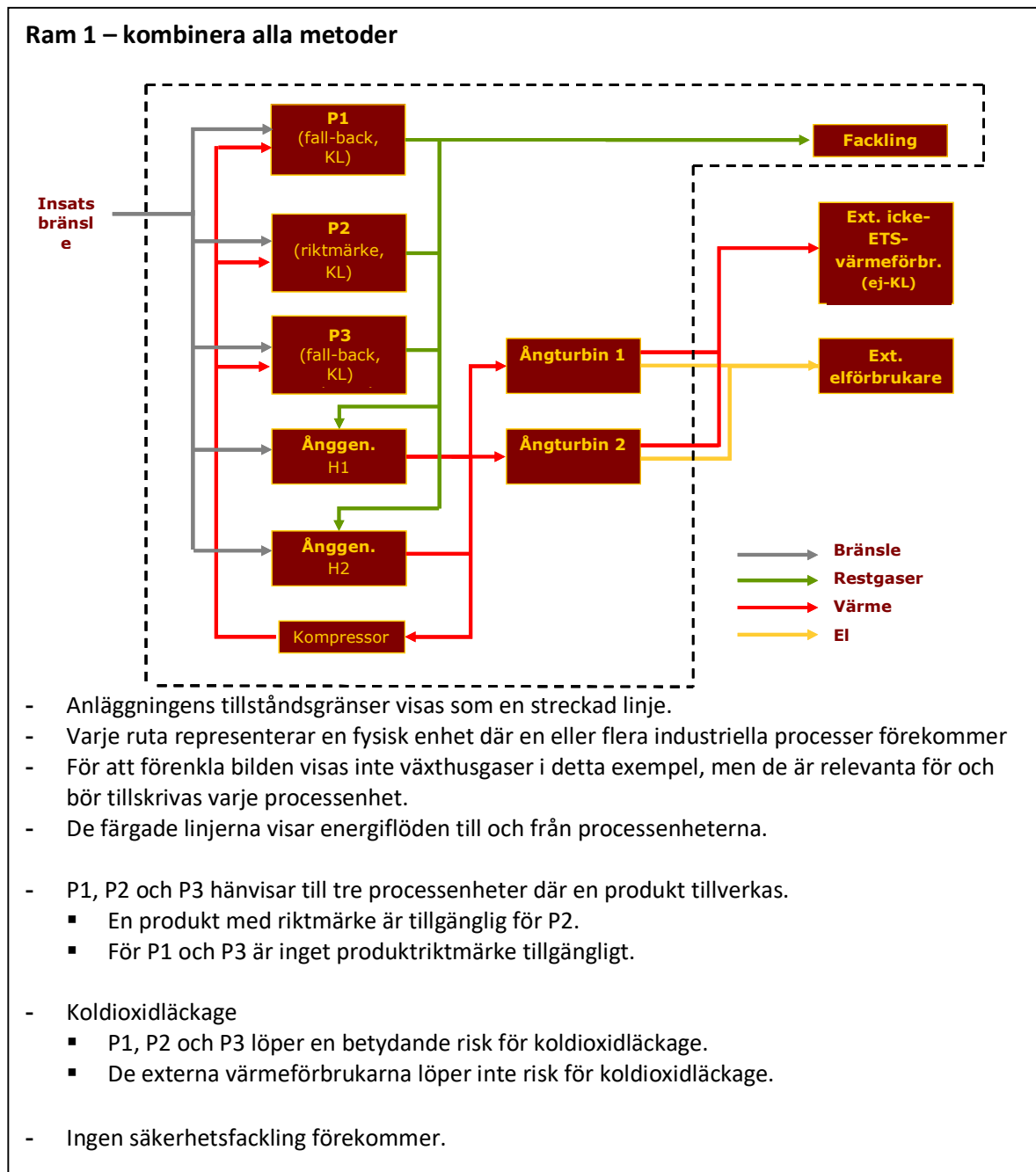
- Produktionen av el är inte berättigad till gratis tilldelning.
- Produktionen av värme är berättigad till gratis tilldelning:
 - Kraftvärmeanläggningen får inte någon gratis tilldelning för den andel av värmen som levereras till en annan **ETS-förbrukare**, eftersom den andra ETS-värmeförbrukaren kommer att få gratis utsläppsrätter för den värme som den förbrukar.
 - Kraftvärmeanläggningen får gratis tilldelning enligt värmeriktmärket för den värme som exporteras till **icke-ETS-förbrukare** och för den värme som förbrukas vid anläggningen, såvida denna värme inte används för att producera el. Endast denna andel av värmen ska beaktas vid bestämningen av den historiska verksamhetsnivån för delanläggningen med värmeriktmärke i kraftvärmeenheten.

Som utgångspunkt bedöms icke-ETS-förbrukare inte löpa risk för koldioxidläckage. Om verksamhetsutövaren av kraftvärmeenheten kan bevisa att en av hans eller hennes icke-ETS-värmeförbrukare löper risk för koldioxidläckage, kan det vara nödvändigt att dela upp delanläggningen i två delanläggningar med värmeriktmärke: en för icke-ETS-värmeförbrukare som löper risk för koldioxidläckage och en för icke-ETS-värmeförbrukare som inte löper risk för koldioxidläckage.

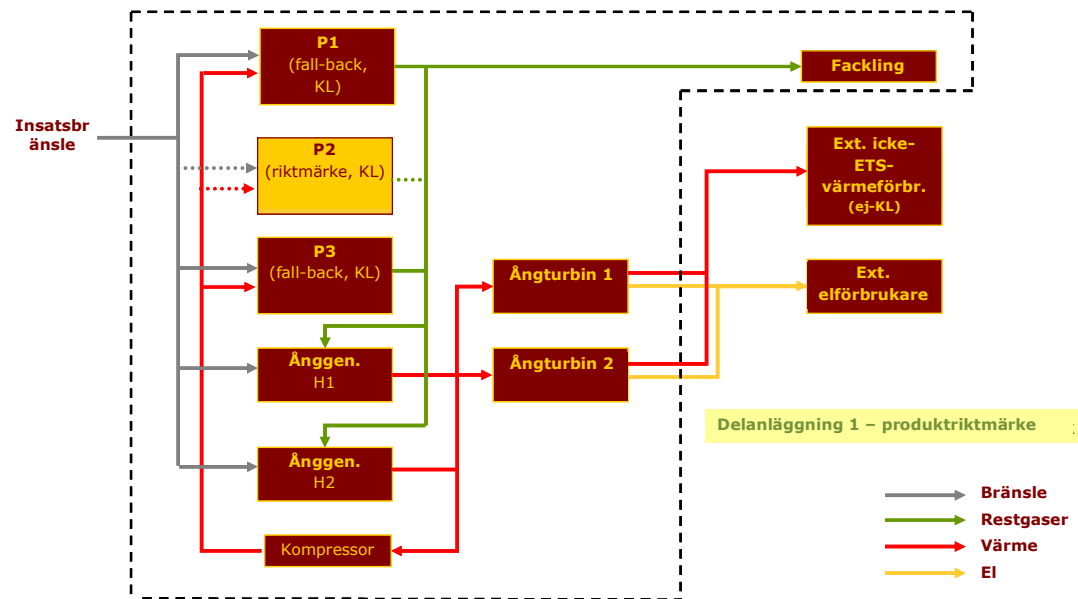

Figur 9 Schematiskt diagram över en kraftvärmeanläggning

7.3 Exempel 3: Komplexa exempel

Ram 2 – produktriktmarke

Steg 1a: Definition av delanläggningar med produktriktmarke

Anläggningen har 1 produkt med ett produktriktmarke (därmed, $n=1$). För tillverkningen av denna produkt identifieras processenheten P2.

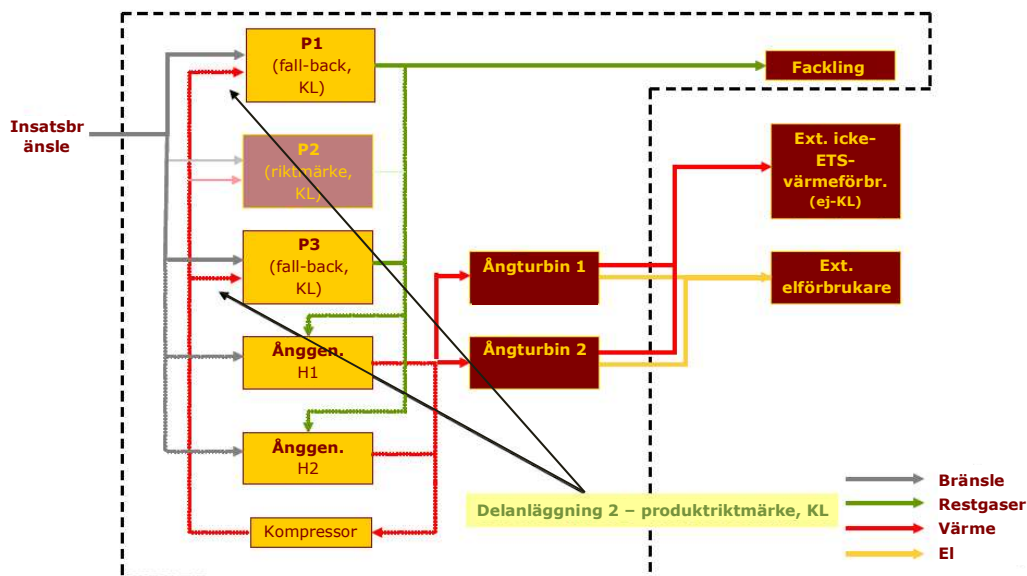
Steg 1b: Tillskriva relevanta insatsvaror och utgående varor

- De relevanta energiflödena för delanläggning 1 visas som streckade pilar.
- I delanläggningen 1 (P2) tillförs bränsle och värme samt avgår restgaser och utsläpp (visas inte) och tillskrivs delanläggningen.
- Mängden bränsle och värme som tillförs (i energienheter) påverkar inte mängden gratis tilldelning till delanläggningen 1, men är relevanta att känna till, eftersom de inte ska tillskrivas andra delanläggningar.

Steg 1c: Bestämna historisk verksamhetsnivå

- Bestämningen av den historiska verksamhetsnivån för delanläggningen 1 baseras på de historiska verksamhetsnivåerna för produkten P2.

Ram 3 – värmeriktmärke; utsatt för koldioxidläckage

Steg 2a Definiera en eller två delanläggningar med värmeriktmärke

- Anläggningen förbrukar mätbar värme utanför gränserna för ett produktiktmärke (P1 och P3) och exporterar värme till icke-ETS-förbrukare.
- Processenheterna (P1 och P3) löper en betydande risk för koldioxidläckage, medan icke-ETS-förbrukarna inte gör det. Därför behöver två delanläggningar med värmeriktmärke definieras.

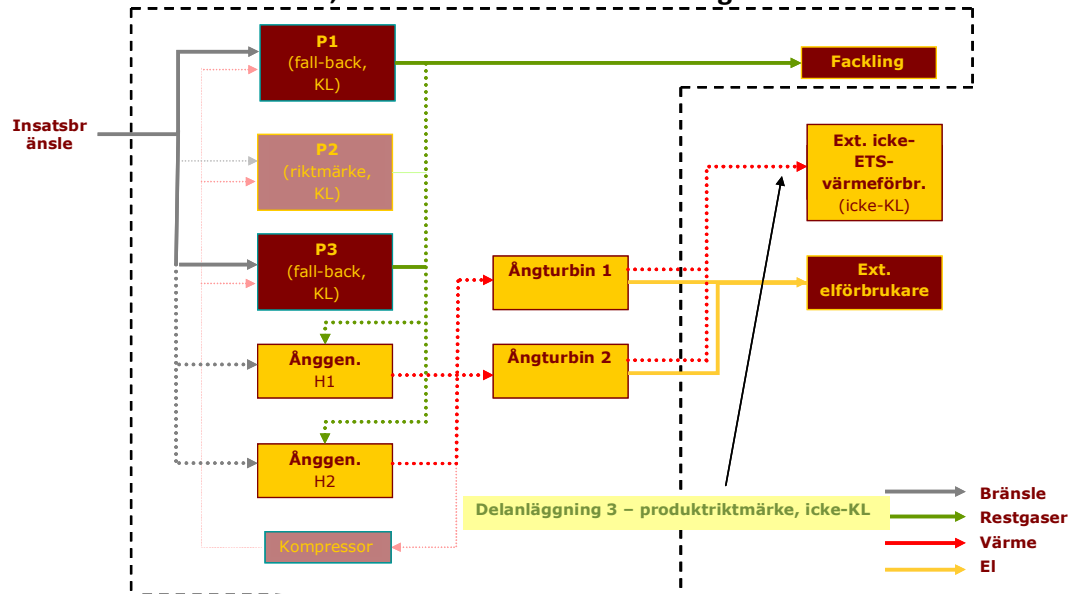
Steg 2a och 2b, tillskriva relevanta insatsvaror och utgående varor (delanläggning 2)

- Delanläggning 2 tar hänsyn till värmen som förbrukas av P1 och P3, för de utsläpp som är knutna till produktionen av denna värme och för de energiflöden som används för att producera denna värme.
- Värmen produceras genom förbränning av restgaser och bränsle i de 2 ånggeneratorerna; en del av den producerade värmen förbrukas också av andra förbrukare. Delanläggning 2 tar därför hänsyn till en del av restgaserna och bränslet som förbränns i ånggeneratorerna och en del av de motsvarande utsläppen.

Steg 2c Bestämna historisk verksamhetsnivå (delanläggning 2)

- Den historiska verksamhetsnivån för delanläggning 2 baseras på summan av den värme som förbrukas av P1 och P3.

Ram 4 – värmeriktmärke; inte utsatt för koldioxidläckage

Steg 2a och 2b, tillskriva relevanta insatsvaror och utgående varor (delanläggning 3)

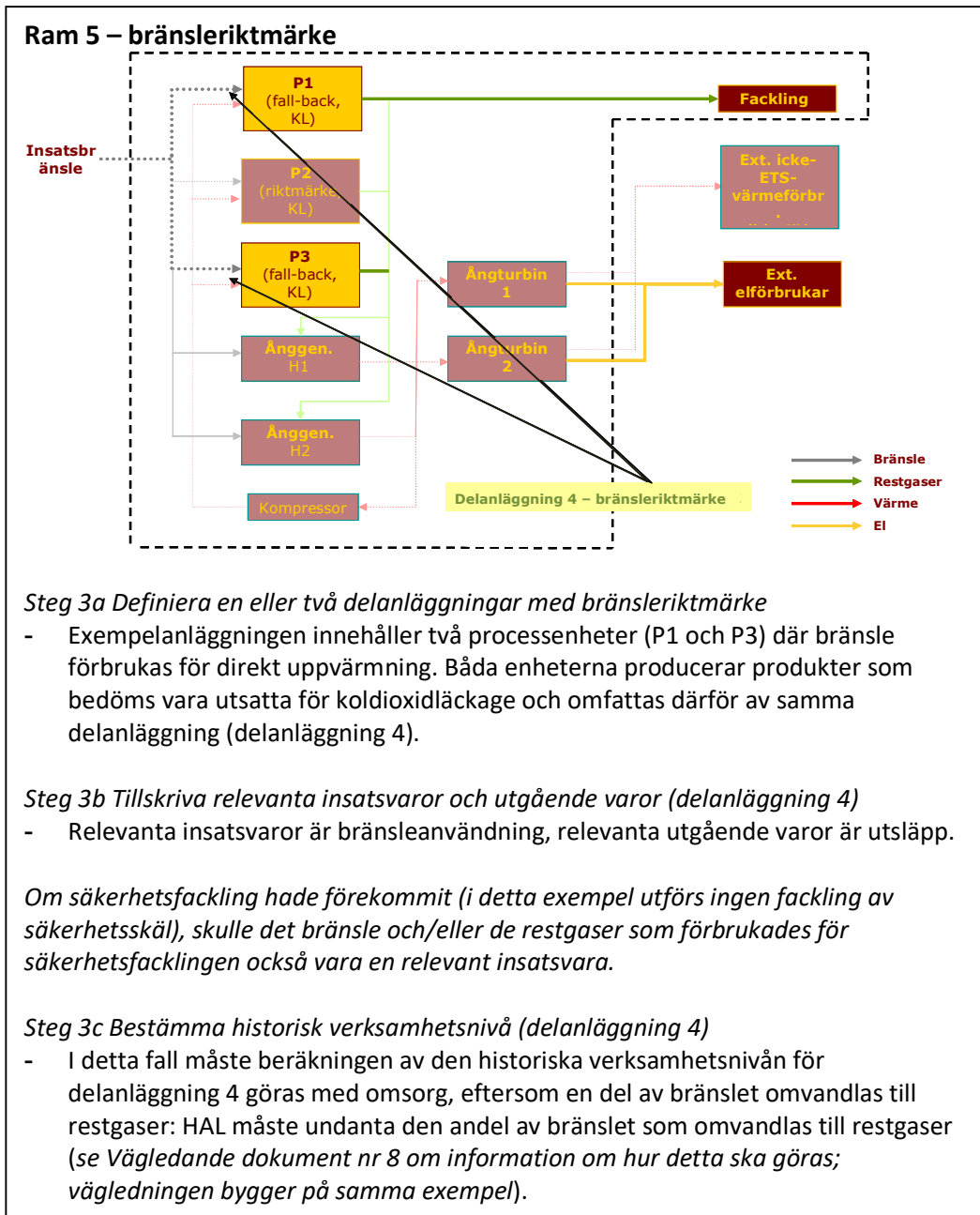
- Delanläggning 3 definieras för produktionen av mätbar värme, som förbrukas för produktionen av produkter som *inte* bedöms löpa en betydande risk för koldioxidläckage. I detta exempel är förbrukarna icke-ETS-förbrukare och tilldelningen ges därför till värmeproducenten (eftersom ingen tilldelning kan ges till en icke-ETS-anläggning).

Om den externa värmeförbrukaren vore en annan ETS-anläggning, skulle gratis tilldelning ha getts till värmeförbrukaren och därför skulle denna delanläggning inte ingått i den aktuella anläggningen.

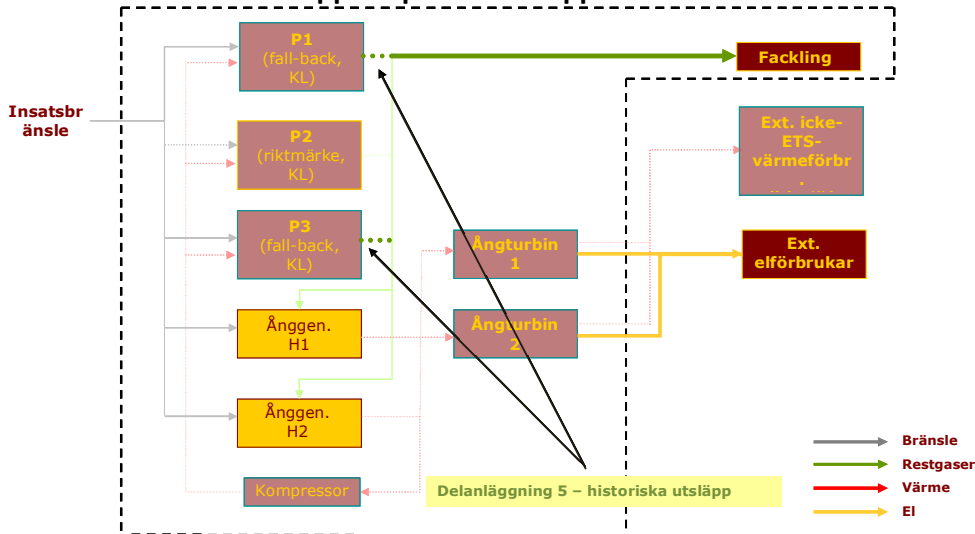
- På samma sätt som för delanläggning 2 tar delanläggning 3 hänsyn till en del av de restgaser och bränsle som förbränns i ånggeneratorer och till en del av de motsvarande utsläppen (endast sett till "förbrukardelen" av utsläppen från restgaserna – se Vägledande dokument nr 8 för ytterligare vägledning). Delanläggningarna 2 och 3 täcker tillsammans den totala mängden bränslen som används för att producera mätbar värme och generera de motsvarande utsläppen.

Steg 2c Bestämna historisk verksamhetsnivå (delanläggning 3)

Den historiska verksamhetsnivån för delanläggning 3 baseras på mängden värme som exporteras till icke-ETS-förbrukare.

Ram 6 – historiska utsläpp för processutsläpp

Steg 4a Definiera en eller två delanläggningar med processutsläpp

- I vår exempelanläggning kan restgaser som produceras av P1 och P3 antingen facklas (inte av säkerhetsskäl) eller användas för förbränning i ånggeneratorer.
- Fackling (förutom säkerhetsfackling) är inte berättigad till gratis tilldelning och användningen av restgaser i ånggeneratorerna täcks av de 2 värmeriktmärkena (ramarna 3 och 4).
- Därmed definieras delanläggning 5 med hjälp av den historiska utsläppsmetoden för produktion av restgaser från P1 och P3 och de relevanta mängderna som ska tillskrivas är mängden producerade restgaser.

Steg 4b Tillskriva relevanta insatsvaror och utgående varor (delanläggning 5)

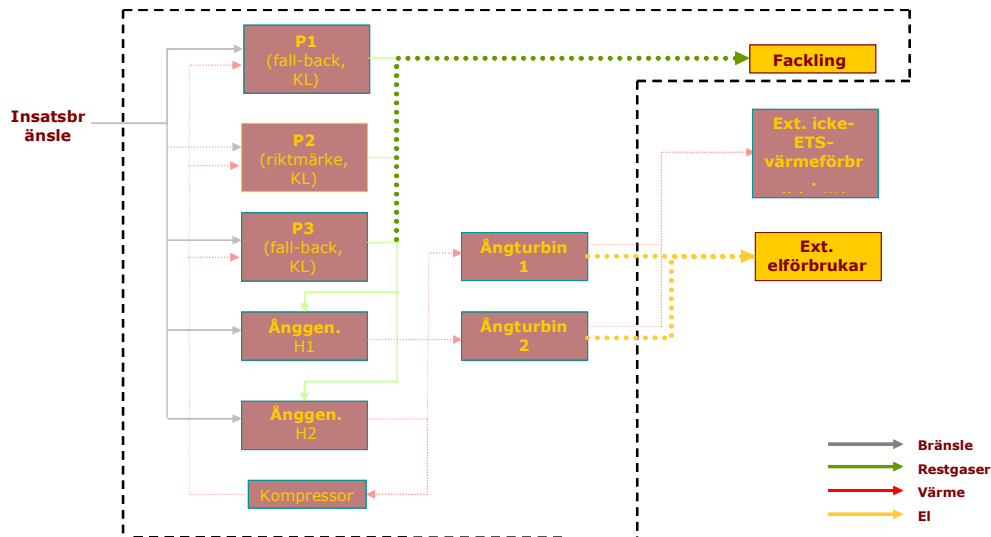
Relevanta insatsvaror och utgående varor är:

- Mängden koldioxid i restgasen
- Mängden ofullständigt förbränt kol i restgasen som inte facklas
- Energiinnehållet i restgasen som inte facklas
- Bränslet som behövs för att producera restgasen

Steg 4c Bestämna historisk verksamhetsnivå (delanläggning 5)

Den historiska verksamhetsnivån är koldioxiden som ingår i restgaserna (fullständigt oxiderat kol som ingår i restgaserna) plus utsläppen som härrör från förbränningen av ofullständigt förbränt kol i restgaserna som inte är facklade MINUS utsläppen från förbränningen av en mängd naturgas med samma energiinnehåll. Observera att tilldelningen för restgasanvändning ges till förbrukaren av restgaser och inte till producenten. Detta är inte relevant i detta exempel, eftersom restgaserna både produceras och förbrukas i samma anläggning. För ytterligare vägledning om tilldelning för restgasutsläpp, se Vägledande dokument nr 8.

Ram 7 – icke-berättigade utsläpp

Den sista delen av delanläggningsexemplet handlar om att tillskriva icke-berättigade utsläpp, dvs. utsläpp som orsakats av elproduktion eller fackling som inte är säkerhetsfackling. Eftersom dessa utsläpp inte är berättigade till gratis tilldelning, behövs det inga delanläggningar för dessa utsläpp. De tillskrivs istället som memorandumposter i den fullständiga förteckningen av verksamheter och utsläpp för att garantera att det finns en jämvikt och att inga poster räknas två gånger osv.

I det här skedet bör verksamhetsutövaren kontrollera att alla identifierade källor (som insatsenergi och utsläpp) antingen har tillskrivits en delanläggning eller är förtecknade i avsnittet för icke-berättigade anläggningar; varje (del av en) källa kan endast tillskrivas en gång.

Bilaga A: Jämförelse med Vägledande dokument 2 från 2011

Tabellen nedan visar hur avsnitten i 2011 års version av Vägledande dokument 2 motsvarar avsnitten i den aktuella versionen från 2019 och var huvudtemana behandlas. Observera att innehållet i de motsvarande avsnitten i de olika versionerna kan variera kraftigt beroende på nya regler i det reviderade ETS-direktivet eller i FAR-förordningen. '-' anger att ämnet inte ingick i det motsvarande vägledande dokumentet.

Innehåll	Avsnitt i		Kommentarer
	2011 GD2	2019 GD2	
Inledning	1	-, i GD1	2019 GD2 hänvisar till det allmänna inledningsavsnittet i 2019 GD1
De vägledande dokumentens status	1.1	-, i GD1	
Bakgrund till Vägledande dokument (CIM)	1.2	-, i GD1	
Användningen av vägledande dokumentet	1.3	-, i GD1	
Ytterligare vägledning	1.4	-, i GD1	
Räckvidden för detta vägledande dokument	1.5	1	
Översikt över tilldelningsmetoder	1.5	2	
Vilken anläggningsnivåmetod ska tillämpas när	1.5	2.1	Inkluderad fjärrvärmedelanläggning, översikt över relaterade koncept i 2019 GD
Koldioxidläckagets effekt	-, i GD5	2.2	Flyttat (uppdaterat) innehåll i 2011 GD5 om koldioxidläckage till 2019 GD2
Dela upp anläggningar i delanläggningar	2	3	Inkluderad fjärrvärmedelanläggning i 2019 GD
Bestämma delanläggningar med produktriktmarke	2.1	3.1	
Bestämma delanläggningar med värmeriktmarke	2.2	3.2	
Bestämma fjärrvärmedelanläggningar	–	3.3	

Bestämma delanläggningar med bränsleriktmärke	2.3	3.4	
Bestämma delanläggningar med processutsläpp	2.4	3.5	
Bestämma tilldelning per delanläggning	3	4	Inkluderad fjärrvärmedelanläggning i 2019 GD, uppdaterade ekvationer/exempel på aritmetiska medelvärden istället för medelvärden för historiska verksamhetsnivåer
Delanläggning med produktriktmärke	3.1	4.1	
Delanläggning med värmeriktmärke	3.2	4.2	
Fjärrvärmedelanläggning		4.3	
Delanläggning med bränsleriktmärke	3.3	4.4	
Delanläggning med processutsläpp	3.4	4.5	
Preliminär och slutlig tilldelning per anläggning	4	5	Inkluderad fjärrvärmedelanläggning i 2019 GD
Grundläggande tilldelning	4.1	–	Borttagen i 2019 GD, eftersom den inte längre är relevant
Preliminär tilldelning	4.2	5.1	
Slutlig tilldelning	4.3	5.2	
Bestämning av ursprunglig kapacitet	5	–	Borttagen i 2019 GD, hänvisning till nya regler om förändrade verksamhetsnivåer enligt FAR i separat GD
Bestämma historisk verksamhetsnivå	6	6	
Val av referensperiod	6.1	–	Borttagen i 2019 GD, eftersom den inte längre är relevant
Standardmetod	6.2	6.1	
Bestämning av historisk verksamhetsnivå när anläggningen inte är i drift under hela referensperioden	6.3	6.2	
Förändrad kapacitet	6.4	–	Borttagen i 2019 GD, hänvisning till separat GD om regler för förändrade verksamhetsnivåer enligt FAR
Ytterligare exempel	7	7	

